

Ιωάννες Κρυστομόκσεν λίτουργία

Ιωάννες Χρυσοστόμος λίτουργία på svenska

Tolkning till svenska av Tito Colliander, Söderström & Co, Helsingfors 1958.

Publicerad med tillstånd av Tito Collianders rättighetsinnehavare 2007

Diakoni: Siunaa, isä.

Pappi: Siunattu on Isän Ja Pojan ja Pyhän Hengen valtakunta, nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Kuoro: Amen.

Diakoni: Rukoilkaamme rauhassa Herraa.

Kuoro: Herra, armahda.

Rukoilkaamme Herralta rauhaa korkeudesta ja sielujemme pelastusta.

Rukoilkaamme Herralta koko maailmalle rauhaa, pyhille Jumalan seurakunnille kestävyyttä ja kaikkein yhdistymistä.

Rukoilkaamme Herraa tämän pyhän huoneen ja täällä uskossa, hartaudessa ja Jumalan pelvossa käyvien puolesta.

Rukoilkaamme Herraa patriarkkamme Bartholomeoksen, arkipiispamme Leon, metropoliittamme Panteleimonin, arvoisain pappien, Kristuksessä diakonien, kaikkien kirkonpalvelijain ja kirkkokansan puolesta.

Rukoilkaamme Herraa tasavaltamme presidentin ja koko esivallan puolesta.

Rukoilkaamme Herraa tämän kaupungin, kaikkien kylien, kaupunkien ja maakuntain, ja niiden uskovaisten asukkaiden puolesta.

Rukoilkaamme Herralta suotuisia ilmoja, runsaita maan hedelmiä ja rauhallisia aikoa.

Rukoilkaamme Herraa merellä kulkijain, matkustajain, sairaiden, kärsivien, sorrettujen ja uskonsa tähden vainottujen, sekä vankeudessa olevien puolesta, että Herra pelastaisi heidät.

Rukoilkaamme Herraa, että hän päästääsi meidät kaikesta vaivasta, vihasta, vaarasta ja häädästä.

Puolusta, pelasta, armahda ja varjele meitä, Jumala, sinun armollasi.

Muisteltuamme kaikkein pyhintä, puhtainta, siunahtuista, kunniallista valtiatartamme, Jumalansyntäjää, ainaista Neitsytä Mariaa ynnä kaikkia pyhiä, antakaamme itsemme, toinen toisemme, ja koko elämämme Kristuksen, Jumalan, haltuun.

Kuoro: Sinun haltuus, Herra.

Pappi lukee salaisesti ensimmäisen antifonin rukouksen:

Diakonen: Välsigna herre.

Prästen: Välsignat vare Faderns och Sonens och den Helige Andes rike nu och alltid och i evigheteras evigheter.

Kören: Amen

Diakonen: I frid må vi bedja till Herren.

Kören: Herre förbarma dig.

Om frid ifrån höjden och om våra själars frälsning, må vi bedja till Herren.

Om fred för hela världen, Guds heliga kyrkors bestånd och allas enhet, må vi bedja till Herren.

För detta heliga hus och för dem som med tro och andakt och gudsfruktan tråda in däri, må vi bedja till Herren.

För vår heliga fader patriarken Bartholomeos, och vår ärkebiskop Leo och vår metropolit Panteleimon, för det vordiga prästerskapet, diakonatet i Kristus, alla kyrkotjänare och folket, må vi bedja till Herren.

För vår president och hela regeringen, må vi bedja till Herren.

För denna stad, och för varje stad, by, ort och land och för de troende som bo i dem, må vi bedja till Herren.

Om tjänlig väderlek, om riklig skörd av markens gröda och om fredliga tider, må vi bedja till Herren.

För resande till lands och vatten, för sjuka och lidande och fångslade och om deras frälsning, må vi bedja till Herren.

Om vår räddning ur varje trångmål, vrede, fara och nöd, må vi bedja till Herren.

Beskydda, fräls, förbarma dig över oss och bevara oss, o Gud, efter din nåd.

Ihågkommande vår allraheligaste, renaste, högvälsignade och ärade härskarinna, Gudsmodern och alltid rena Jungfrun Maria, tillika med alla heliga, överlämna vi oss själva och varandra och hela vårt liv åt Kristus Gud.

Kören: Åt dig, Herre.

Under tiden säger prästen sakta följande bön till den första antifonen:

Herra, meidän Jumalamme, jonka valta on vertaanmaton ja kunnia käsittämätön, jonka armo on rajaton ja ihmiskaus sanomaton. Sinä itse, Herra, katso laupeudessasi meidän ja tämän pyhän huoneen puoleen, ja osoita meille ja kanssamme rukoileville runsas armosi ja laupeutesi.

Pappi ääneen: Sillä sinulle, Isä, Poika, ja Pyhä Henki, on tuleva kaikkinainen ylistys, kunnia ja palvelus, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Kuoro: Amen.

Veisataan I antifoni

Diakoni kumartaa ja siirtyy seisomaan Kristuksen kuvan eteen pitäen oraria oikean kätensä kolmella sormella. Kun antifoni on laulettu, diaconi asettuu tavalliselle paikalleen ja kumarrettaan lausuu pienen ekteenian:

Taas ja taaskin rukoilkaamme rauhassa Herraa.

Kuoro: Herra, armahda.

Puolusta, pelasta, armahda ja varjele meitä, Jumala, sinun armollasi.

Muisteltuamme kaikkein pyhintää, puhtainta, siuntuinta, kunniallista valtiatartamme, Jumalansynnyttäjää, ainaista Neitsytä Mariaa ynnä kaikkia pyhiä, antakaamme itsemme, toinen toisemme, ja koko elämämme Kristuksen, Jumalan, haltuun.

Kuoro: Sinun haltuus, Herra.

Pappi lukee salaisesti toisen antifonin rukouksen:

Herra, meidän Jumalamme, pelasta sinun kansasi ja siunaa sinun perintöäsi, varjele seurakuntasi täyteysi, pyhitä ne, jotka rakastavat sinun huoneesi kauneutta, palkitse jumalallisessa voimassasi heidän kunnioituksensa kunnialla, äläkä hylkää meitä, jotka sinuun turvaamme.

Pappi ääneen: Sillä sinun, Isä, Poika, ja Pyhä Henki, on voima, ja sinun on hallitus, valta ja kunnia, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Kuoro: Amen.

Veisataan II antifoni ja "Jumalan ainokainen"

Diakoni tekee samoin kuin ensimmäistä antifonia veisattaessa, ja lausuu pienien ektenian:

Taas ja taaskin rukoilkaamme rauhassa Herraa.

Kuoro: Herra, armahda, Herra, armahda.

Puolusta, pelasta, armahda ja varjele meitä, Jumala, sinun armollasi.

Herre vår Gud, du vars välvde är obegripligt och vars ära är ofattlig och vars barmhärtighet är omärlig och vars kärlek till människorna är outsäglig, se Herre, efter din misskund, till oss och till detta heliga hus, och visa oss och dem som bedja med oss din rika nåd och din barmhärtighet.

Högt: Ty dig tillkommer all ära och pris och tillbedjan, Fader och Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheternas evigheter.

Kören: Amen.

Sjunges den första antifonen

Diakonen ställer sig framför Kristusikonen hållande orarion med tre fingrar i högra handen. Då antifonen är sjungen, återvänder diakonen till sin plats, bugar sig och framsäger den lilla böneföljden:

Åter och åter må vi bedja i frid till Herren.

Kören: Herre förbarma dig.

Beskydda, fräls, förbarma dig över oss och bevara oss, o Gud, efter din nåd.

Ihågkommande vår allraheligaste, renaste, högvälsignade och ärade härskarinna, Gudsmodern och alltid rena Jungfrun Maria, tillika med alla heliga, överlämna vi oss själva och varandra och hela vårt liv åt Kristus Gud.

Kören: Åt dig, Herre.

Under tiden beder prästen tynt följande bön till den andra antifonen:

O Herre vår Gud, fräls ditt folk och välsigna din arvedel, bevara din Kyrkas fullhet, helga dem som älska din bonings skönhet, förhårliga dem genom din gudomliga makt, och övergiv icke oss, som hoppas på dig.

Högt: Ty ditt är väldet, och dig, Fader och Son och Helige Ande, tillhör riket och makten och härligheten, nu och alltid och i evigheternas evigheter.

Kören: Amen.

Sjunges den andra antifonen och "O Du enfödde Son"

Diakonen framsäger den lilla böneföljden:

Åter och åter må vi bedja i frid till Herren.

Kören: Herre förbarma dig, Herre förbarma dig.

Beskydda, fräls, förbarma dig över oss och bevara oss, o Gud, efter din nåd.

Muisteltuamme kaikkein pyhintä, puhtainta, siuntaista, kunniallista valtiatartamme, Jumalansyntäjää, ainaista Neitsytä Mariaa ynnä kaikkia pyhiä, antakaamme itsemme, toinen toisemme, ja koko elämämme Kristuksen, Jumalan, haltuun.

Kuoro: Sinun haltuus, Herra.

Pappi lukee salaisesti kolmannen antifonin rukouksen:

Sinä, joka nämä yhteiset ja yksimieliset rukoukset meille lahoitit, ja joka kahden tahi kolmen sinun nimiesi yhteen kokoontuneen anomukset lupasit täyttää, sinä itse täytä nytkin meidän, sinun palvelijaisi, anomukset hyödyksemme, antaen meille tässä elämässä sinun totuutesi tuntemisen, ja lahoittaen tulevassa iankaikkisen elämän.

Pappi ääneen: Sillä sinä olet hyvä ja ihmisiä rakastava Jumala, ja me kunniaa edeskannamme sinulle, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Kuoro: Amen.

Veisataan III antifoni, tai sunnuntaina ”autuuden lauseet”

Kun kolmannen antifonin lopussa veisataan 'Kunnia olkoon', niin pappi ja diakoni kumartavat kolmestä pyhän pöydän edessä, minkä jälkeen pappi ottaa pyhän evankeliumikirjan antaen sen diakonille. Sitten he toimittavat pienien saaton: kiertävät kumpikin pyhän pöydän oikealta puolelta ja kulkevat poihioisoven kautta solealle seuraten heidän edellään kannettavia kynttilöitä. Tultuaan solealle tavalliselle paikalleen he kumpikin kumartavat. Diakoni lausuu: "Rukoilkaamme Herraa."

Pappi lukee salaisesti saattorukouksen: Valtias, Herra, meidän Jumalamme, joka olet asettanut taivaissa enkelein ja ylienkelein järjestöt ja sotajoukot palvelemaan sinun kunniaasi, tee, että meidän saattomme kanssa tapahtuisi meidän kanssamme palvelevien ja sinun hyvyttäviä ylistävien pyhän enkelein saatto. Sillä sinulle, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on tuleva kaikkinainen ylistys, kunnia ja palvelus, nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen. Amen.

Kun rukous on luettu, diakoni osoittaa itään päin oikealla kädellään, jonka kolmella sormella hän pitää oraria, ja lausuu papille: "Siunaa, isä, pyhä saatto."

Pappi siunaten lausuu: Siunattu olkoon sinun pyhiesi saatto alati, nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Sen jälkeen, jos piispa on läsnä, diakoni vie evankeliumikirjan hänen suudeltavakseen, mutta ellei häntä ole, antaa papin suudella sitä. Kun viimeinen tropari on veisattu, diakoni asettuu kuninkaan oven eteen ja ylentäen evankeliumikirjaan lausuu korkealla äänellä:

Se on viisautta. Olkaamme vakaat.

Sitten kumarrettuaan diakoni ja pappi menevät pyhään alttariin. Diakoni panee pyhän evankeliumikirjan pyhälle pöydälle.

Ihågkommande vår allraheligaste, renaste, högvälsignade och ärade härskarinna, Gudsmodern och alltid rena Jungfrun Maria, tillika med alla heliga, överlämna vi oss själva och varandra och hela vårt liv åt Kristus Gud.

Kören: Åt dig, Herre.

Under tiden beder prästen tyst följande böñ till den tredje antifonen:

Du som givit oss dessa gemensamma och endräktiga böner och som lovat, att var två eller tre överenskomma att bedja om något i ditt namn, där vill du beskära dem det; uppfyll också nu dina tjänares böner till deras nytta, i det du i denna tidsålder giver oss kunskap om din sanning och i den tillkommande skänker oss evigt liv.

Högt: Ty en god och människoälskande Gud är du, och dig giva vi äran, Fader och Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheternas evigheter.

Kören: Amen.

Sjunges den tredje antifonen, på söndagarna saligprisningarna

Då »Ära vare» mot slutet av den tredje antifonen sjunges, buga sig prästen och diakonen tre gånger framför det heliga bordet, varefter prästen tager den heliga evangelieboken och giver den åt diakonen. Sedan går de, företrädda av ett ljus, till höger runt det heliga bordet och ut genom den norra diakondörren, därmed förträffande det lilla intäget (introitus). De bliva stående framför den öppna konungsparten, buga sig, och diakonen säger: "Låt oss bedja till Herren."

Prästen läser tyst bönen till introitus (intägsbönen): Härskare, Herre vår Gud, du som i himmelen tillsatt skaror och härar av änglar och ärkeänglar att tjäna din ära, låt med vårt intåg ske ett intåg av de heliga änglar, vilka tjäna med oss och med oss lovprisa din godhet. Ty dig tillkommer all ära och pris och tillbedjan, Fader och Son och Helig Ande nu och alltid och i evigheternas evigheter. Amen.

Då bönen är slut, visar diakonen med orarion, som han håller med de tre första fingrarna på höger hand, mot öster och säger till prästen: "Välsigna, herre, det heliga intäget."

Prästen säger välsignande: Välsignat vare dina heligas intåg städse, nu och alltid och i evigheternas evigheter.

Därefter kysser biskopen eller prästen evangeliet, som diakonen håller fram åt honom. Diakonen ställer sig, vänd mot öster, mitt i konungsparten, och när sången är slut, upphöjer han evangeliet som han håller i händerna och säger med hög röst:

Visdom. Står upprätt.

Han bugar sig och går in i rummet, där han lägger evangeliet på det heliga bordet; prästen följer honom.

JOHANNES KRYSTOMOKSEN LITURGIA – JOHANNES CHRYSOSTOMOS LITURGI

www.ortodoksi.net • Romanos Pyrrö 24.2.2009

Kuoro: Tulkaa, kumartukaamme ja langetkaamme Kristuksen eteen. Pelasta, pyhissä ihmeellinen Jumalan Poika, meidät, jotka sinulle veisaamme: "Halleluja." Sunnuntaisin: Pelasta, kuolleista ylösnuoussut Jumalan Poika, meidät, jotka sinulle veisaamme: "Halleluja."

Veisataan troparit

Pappi lukee salaisesti Pyhän Kolminaisuuden virren rukouksen:

Pyhä Jumala, joka pyhissä lepääti, jolle serafit huutaen kolminkertaisesti "Pyhä, pyhä, pyhä" ylistystä veisaavat, jolle kerubit kiitosta kantavat, ja jota kaikki taivaalliset voimat kumartavat; joka olet saattanut kaikki olemattomuudesta olemiseen, kuvasi ja muotosi mukaan luonut ihmisen ja kaunistanut hänet kaikeilla lahoilla; joka annat anovalle viisauden ja ymmärryksen, etkä ylenkatso syntistä, asettaen hänen pelastuksekseen synninkatumuksen; joka teit meidät, alhaiset ja viheliäiset palvelijasi, tälläkin hetkellä otollisiksi seisomaan pyhän uhrialttarisi kunnian edessä, ja velvollisuutemme mukaan toimittamaan sinulle täitä palvelustamme ja ylistystämme. Sinä itse, Herra, ota vastaan meidänkin syntisten suusta tämä Pyhän Kolminaisuuden virsi, ja lähesty meitä laupeudellasi. Anna meille anteeksi kaikki vapaasta tahdostamme tahi tahtomattammekin tekemämme synnit. Pyhitä sielumme ja ruumiimme, ja suo meidän pyhyydessä palvella sinua kaikkina elinpäivinämme pyhän Jumalansynnyttäjän ja kaikkien ikivanhoista ajoista sinua kelvollisesti palvelleiden pyhien ihmisten esirukousten tähden.

Viimeistä troparia lauletaessa diakoni kumartaen päänsä, ja pitäen kädestään kolmella sormella oraria, lausuu papille: "Siunaa, isä, Pyhän Kolminaisuuden virren veisu." Pappi siunaten diakonia lausuu:

Sillä sinä, meidän Jumalamme, olet pyhä, ja me tunniaa edeskannamme sinulle, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt ja aina

Diakoni käantyy, kohottaa kädellään oraria, ja lausuu kirkon puolella oleville:

ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Kuoro: Amen.

Pyhän Kolminaisuuden virttä veisattaessa pappi ja diakoni lausuvat saman virren kolmesti kumartaen pyhän pöydän edessä.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä. (3)

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen. Pyhä Kuolematon, armahda meitä. Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä.

Sitten diakonin lausuttua papille: "Käske, isä" he menevät ns. korkean istuimen luo, ja pappi lausuu mennessään:

Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen.

Kören: Kommen låtom oss tillbedja och nedfalla inför Kristus, o Guds Son (på söndagar: du som uppstätt ifrån de döda; på vardagarna: du härlige bland de heliga), fräls oss, som sjunga till dig: "Halleluja."

Sjunges dagens troparier

Prästen läser tyst bönen till Trisagion:

Helige Gud, du som bor i helighet, du som besjunges av seraferna med trefalthelig stämma och lovprisas av keruberna och tillbedes av alla himmelska makter; du som från icke vara förde allt fram till att vara, du som skapade människan till din avbild och likhet, och smyckade henne med alla dina nådegåvor; som giver den bedjande vishet och förstånd, och icke förkastar syndaren, utan stiftat boten till frälsning; du som bevårdigat oss, dina ringa och ovärdiga tjänare, att även i denna stund stå inför ditt heliga altares härlighet och bringa dig den tillbedjan och det lov som tillbör dig: du själv Herre, emottag även från vår syndfulla mun trefaltheligsången och besök oss i din mildhet. Förlåt oss alla uppsåtliga och ouppsåtliga överträdelser, helga våra själar och kroppar, och giv oss att i helighet tjäna dig i alla våra livsdagar, på förbönerna av den heliga Guds föderskan och alla heliga, som från tidernas begynelse varit dig till behag.

Medan det sista tropariet sjunges, bugar sig diakonen hållande orion med tre fingrar på högra handen, och säger till prästen: "Välsigna, herre, trefaltheligsågens tid." Prästen välsignar diakonen sägande:

Ty helig är du vår Gud, och till dig, Fader och Son och Helig Ande, uppsända vi lov nu och alltid

Diakonen visar med orion mot folket och säger:

Och i evigheteras evigheter.

Kören: Amen.

Prästen och diakonen säga **Trisagion** tre gånger i det de buga sig framför det heliga bordet.

Helige Gud, helige Starke, helige Odödlige var oss nådig. (3)

Ära vare Fadern och Sonen och den Helige Ande, nu och alltid och i evigheteras evigheter, amen. Helige Odödlige var oss nådigt Helige Gud, helige Starke, helige Odödlige, var oss nådig.

Sedan säger diakonen till prästen: "Befall, herre." De går mot högsätet, och därunder säger prästen:

Välsignad vare han som kommer i Herrens namn.

Diakoni: Siunaa, isä, korkea istuin.

Pappi: Siunattu olet sinä valtakuntasi kunnian istuimella, sinä, joka istut kerubi-istuimella, alati, nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Huomattava on, ettei papin sovi korkealle paikalle asettua eikä siinä istua, vaan hänen on istuttava syrjässä, korkean istuimen eteläpuolella.

Kun Pyhän Kolminaisuuden virsi on veisattu, niin diakoni tulee pyhän oven eteen ja lausuu:

Ottakaamme vaari.

Pappi siunaten kansaa: Rauha olkoon teille kaikille.

Lukija: Niin myös sinun hengellesi.

Diakoni: Se on viisautta.

Lukija lausuu prokimenin.

Diakoni: Se on viisautta.

Lukija lausuu epistolan nimen: apostolien tekijöiden kirjasta tai apostoli Jaakobin / Pietarin yleisestä lähetyskirjeestä. Tai pyhän apostolin Paavalin lähetyskirjeestä roomalaisille / korinttolaisille / galatalaisille.

Diakoni: Kuulkaamme.

Epistolan aikana diakoni ottaen suitsutusastian tulee papin luo, ja saatuaan häneltä siunauskseen suitsuttaa pyhän pöydän ympäri ja koko alttarihuoneessa sekä papin puoleen.

Kun epistola on luettu, pappi lausuu: Rauha olkoon sinulle.

Lukija: Niin myös sinun hengellesi.

Diakoni: Se on viisautta.

Lukija: Halleluja.

Pappi lukee salaisesti rukouksen evankeliumin edellä:

Kirkasta, ihmisiä rakastava Herra, meidän sydämismässämme Jumalan tuntemisen puhdas valkeus, jonka sinä meille annat, ja avaa meidän ymmärryksemme silmät käsittämään evankeliumisi saarnoja. Istuta meihin myös autuuttavain käskyjesi pelko, että me hilliten kaikki lihalliset himomme viettäisimme hengellistä elämää ajatellen ja tehden kaikkea, mikä sinulle kelpaa. Sillä sinä, Kristus, Jumala, olet sielujemme ja ruumiittemme valkeus, ja me tunniamme edeskannamme sinulle, iankaikkiselle Isällesi, ynnä kaikkein pyhimmälle, hyvälle ja eläväksi tekevälle Hengellesi, nyt ja aina ja iankaikkisesti. Amen.

Diakoni pantuaan pois suitsutusastian tulee ja kumartaa papin edessä, sekä pitää oraria osoittaa sillä pyhä evankeliumikirja ja lausuu:

Siunaa, isä, pyhän apostolin ja evankelistaan (*nimi*) evankeliumin julistajaa.

Diakonen: Välsigna, herre, den upphöjda tronen.

Prästen: Välsignad vare du på härlighetens tron i ditt rike, där du sitter på keruberna städse, nu och alltid och i evigheteras evigheter.

Veterligt vare, att det icke tillhör prästen att stiga upp på högsätet eller sitta där, utan han bör sitta på sidan, söder om högsätet.

När trefaltheligsången är avslutad, ställer sig diakonen framför den heliga porten och säger:

Låtom oss vara vaksamma.

Prästen säger välsignande: Frid vare med eder alla.

Uppläsaren: Så ock med din ande.

Diakonen: Visdom.

Uppläsaren framsäger prokimenon.

Diakonen: Visdom.

Uppläsaren: Läsning ur Apostlagärningarna, eller: ur den helige aposteln Paulus brev till o.s.v., eller: ur aposteln Jakobs – Petrus, Johannes, Judas – katolska brev.

Diakonen: Låtom oss lyssna.

Medan episteln tager diakonen rökelsekaret, beder välsignelse av prästen och beröker runt omkring altartronen, hela altarrummet samt prästen.

Då episteln är läst, säger prästen: Frid vare med dig.

Uppläsaren: Så ock med din ande.

Diakonen: Visdom.

Uppläsaren: Halleluja.

Prästen läser tyst bönen före uppläsningen av evangeliet:

Upptänd i våra hjärtan, o människoälskande Härs-kare, det oförgängliga ljuset av den gudskunskap som kommer ifrån dig, och öppna vårt förstånds ögon till att fatta ditt evangeliums förkunnelse. Inlägg i oss även fruktan för dina saliggörande bud, så att vi, i det vi besegra alla köttsliga begärelser, må föra en andlig levnadsvandel, och tänka och göra allt till ditt välbehag, ty du, Kristus Gud, är våra sjä-lars och kroppars ljus och dig hembära vi pris, til-likा med din evige Fader och din allheliga och goda och livgivande Ande, nu och alltid och i evigheteras evigheter. Amen.

Diakonen avlämnar rökelsekaret och går fram till prästen, bugar sig för honom och säger i det han vidrör den heliga evangelieboken med oration:

Välsigna, herre, förkunnaren av den heliga apos-teln och evangelisten (*namnet*).

JOHANNES KRYSTOSOMOKSEN LITURGIA – JOHANNES CHRYSOSTOMOS LITURGI

www.ortodoksi.net • Romanos Pyrrö 24.2.2009

Pappi siunaten häntä lausuu:

Jumala pyhän, kunniallisen ja korkeasti kiitetyn apostolin ja evankelistan (*nimi*) esirukouksien tähden antakoon sanat sinulle, voimallisesti ilosanomaa esiintuvalle, rakkaan Poikansa, meidän Herramme, Jeesuksen, Kristuksen, evankeliumin julistamiseen.

Pappi antaa diakonille evankeliumikirjan, ja diakoni kumarrettaa pyhäle evankeliumikirjalle ottaa sen lausuen: ”Amen.” Sitten diakoni seuraten edellään kannettavia kynttilöitä vie evankeliumikirjan pyhän oven kautta ambonille.

Pappi seisoen pyhän pöydän edessä kasvot läanteen päin lausuu:

Se on viisautta. Olkaamme vakaat. Kuulkaamme pyhä evankeliumia. Rauha olkoon teille kaikille.

Kuoro: Niin myös sinun hengellesi.

Diakoni: Lukekaamme (*nimi*) pyhästä evankeliumista.

Kuoro: Kunnia olkoon sinulle, Herra, kunnia sinulle.

Pappi: Kuulkaamme.

Kun evankeliumi on luettu, pappi lausuu diakonille:

Rauha olkoon sinulle, evankeliumin julistaja.

Kuoro: Kunnia olkoon sinulle, Herra, kunnia sinulle.

Diakoni menee pyhäle ovelle, ja antaa pyhän evankeliumikirjan papille. Diakoni asettuen tavalliselle paikalleen ambonilla lausuu hartauden ektenian:

Lausukaamme kaikki täydestä sydämostämme ja täydellä ymmärryksellämme, lausukaamme.

Kuoro: Herra, armahda.

Herra, Kaikkivaltias, isäämme Jumala, me rukoilemme sinua, kuule, ja armahda.

Armahda meitä, Jumala, sinun suuresta armostasi, me rukoilemme sinua, kuule ja armahda.

Kuoro: Herra, armahda. (3)

Pappi lukee salaisesti hartaan anomisen rukouksen:

Herra, meidän Jumalamme, ota vastaan tämä palvelijasi harras anomus, armahda meitä armosi paljoudesta, ja lähetä laupeutesi lahjat meille ja kaikelle kansallesi, joka odottaa sinulta suurta armoa.

Vielä rukoilemme patriarkkamme Bartholomeoksen, arkipiispamme Leon, ja metropoliittiamme Ambrokseni ja Pantaleimonin puolesta.

Prästen välsignar honom sägande:

På den heliga, ärade, högtlovade apostelns och evangelisten (*namnet*) förböner, give Gud dig, det glada budskapets förkunnare, ord med mycken kraft till att framföra sin älskade Sons, vår Herre Jesu Kristi evangelium.

Diakonen: ”Amen.” Han bugar sig för den heliga evangelieboken, som prästen räcker honom, och bär den ut genom konungsposten på ambonen. Framför den heliga boken bärts ett eller flera tända ljus.

Prästen står framför det heliga bordet med ansiktet mot väster, och säger:

Visdom. Stått upprätt. Låtom oss lyssna till det heliga evangeliet. Frid vare med erder alla.

Kören: Så ock med din ande.

Diakonen: Läsning ur det heliga evangeliet enligt (*namnet*).

Kören: Lovad vare du, Herre, lovad vare du.

Prästen: Låtom oss lyssna.

Då läsningen är slut säger prästen:

Frid vare med dig, evangeliets förkunnare.

Kören: Lovad vare du, Herre, lovad vare du.

Diakonen går till den heliga porten och ger evangelieboken åt prästen. Diakonen ställer sig på sin vanliga plats på ambonen och läser den förstärkta ektenien:

Låtom oss alla säga av hela vår själ och av allt vårt förstånd låtom oss säga.

Kören: Herre förbarma dig.

Allsmäktige Herre, våra fäders Gud, dig bedda vi, hör oss och var oss nådig.

Förbarma dig över oss, Gud, efter din stora barmhärtighet, vi bedja dig, hör oss och var oss nådig.

Kören: Herre förbarma dig. (3)

Under tiden läser prästen tyst bönen till den förstärkta ektenien:

Mottag, o Herre vår Gud, från dina tjänare denna innerliga bön, och förbarma dig över oss efter din stora nåd, och nedsänd din barmhärtighets gåvor över oss och över hela ditt folk, som förväntar av dig riklig nåd.

Även bedja vi för vår helige fader, patriarken Bartholomeos, vår ärkebiskop Leo och vår metropolit Ambrosius och Pantaleimon.

Vielä rukoilemme tasavaltamme presidentin ja koko esivallan puolesta.

Vielä rukoilemme pappien, pappismunkkien sekä kaikkien luostariveljien ja -sisarien puolesta.

Vielä rukoilemme autuaiden ja aina muistettavien tämän pyhän huoneen rakentajien, ja kaikkien täällä, ja kaikki alla lepäävien nukkuneiden oikeauskoisten kristittyjen puolesta.

Vielä rukoilemme tämän pyhän seurakunnan kirkonpalvelijoille ja toimihenkilölle, sekä kaikille kristiveljille ja -sisarille armoa, elämää, rauhaa, terveyttä, pelastusta, Jumalan huolenpitoa, syntien sovitusta ja anteeksi antamista.

Vielä rukoilemme tämän pyhän ja korkea-arvoisen temppelin lahjantojain ja kaunistajain, täällä työtätekevien, veisaavien ja rukoilevan kirkkokansan puolesta, joka hartaasti odottaa sinulta suurta ja runsasta armoa.

Pappi ääneen: Sillä sinä olet armollinen ja ihmisiä rakkasta Jumala, ja sinulle, Isä, Poika, ja Pyhä Henki, me tunniamme edeskannamme, nyt ja aina ja iankaikkeksi.

Kuoro: Amen.

Jos uhripalvelus toimitetaan myös vainajain puolesta, niin diakoni tai pappi lausuu myös seuraavan ektienan:

Armahda meitä, Jumala, sinun suuresta armostasi, me rukoilemme sinua, kuule ja armahda

Kuoro: Herra, armahda. (3)

Vielä rukoilemme lepoa nukkuneiden Jumalan palvelijain (**nimet**) sieluille, ja että Jumala antaisi heille anteeksi heidän syntinsä, jotka he ovat vapaasta tahdostaan tai tahtomattaankin tehneet.

Että Herra, Jumala, saattaisi heidän sielunsa sinne, missä vanhurskaat lepäävät.

Anokaamme Kristukselta, kuolemattomalta Kuninkaalta ja Jumalaltamme, heille Jumalan armoa, taisi vasten valtakuntaa ja syntien anteeksi antamista.

Kuoro: Anna, Herra.

Diakoni: Rukoilkaamme Herraa.

Kuoro: Herra, armahda.

Pappi salaisesti: Henkien ja kaiken lihan Jumala, joka olet voittanut kuoleman, tehnyt voimattomaksi pahan hengen ja antanut maailmallesi elämän, sinä

Även bedja vi för vår president och hela överheten.

Även bedja vi för prästerna, prästmunkarna och alla våra klosterbröder och -systrar.

Även bedja vi för de saliga och i evigt minne bevarade grundläggarna av detta heliga hus och för alla bortgångna rätttroende fäder och bröder, som vila här och allestades.

Även bedja vi för kyrkotjänarna och tjänstemännen i denna församling samt alla våra bröder och systrar i Kristus, att dem måtte beskäras nåd och liv och frid, hälsa och frälsning, Guds beskydd och syndernas sonande och förlåtelse.

Även bedja vi för gävogivarna och välgörarna i detta heliga och ärevördiga tempel, för de här arbetande och sjungande, och för de närvarande, vila vänta av dig stora och rika nådegåvor.

Prästen högt: Ty en barmhärtig och människoälskande Gud är du, och dig, Fader och Son och Helig Ande, hembära vi pris nu och alltid och i evigheter.

Kören: Amen.

Om offertjänst förrättas även för de avlidna, läser prästen eller diakonen ytterligare följande ektenie:

Förbarma dig över oss, Gud, efter din stora barmhärtighet, vi bedja dig, hör oss och var oss nådig.

Kören: Herre förbarma dig. (3)

Även bedja vi om frid för Guds avsommade tjänares (**namnen**) själar, och om förlåtelse för alla deras uppsåtliga och ouppsåtliga synder.

På det att Gud måtte ledsaga deras själar dit, där de rätfärdiga vila.

Om Guds nåd, det himmelska riket och syndernas förlåtelse bedja vi för dem av Kristus, vår odödlige Konung och Gud.

Kören: Giv, o Herre.

Diakonen: Låtom oss bedja till Herren.

Kören: Herre förbarma dig.

Prästen beder tyst: Andemakternas och allt kötts Gud, du som övervunnit döden och berövat djävulen hans makt och givit livet åt din värld, du, Herre,

itse, Herra, anna palvelijaisi (*nimet*) sieluille lepo siinä valoisassa, viheriövässä, rauhallisessa paikassa, josta ovat paenneet kipu, suru ja huokaukset. Ollen hyvä ja ihmisiä rakastava Jumala, anna anteeksi heille kaikki heidän syntinsä, jotka he ovat tehneet sanoin, teoin ja ajatuksin, sillä ei ole ihmistä, joka eläässään ei olisi syntiä tehnyt. Vain sinä yksin olet synnitön, sinun vanhurskautesi on vanhurskaus iankaikkisesti, ja sinun sanasi on totuuks.

Pappi ääneen: Sinä, Kristus, Jumalamme, olet nukkunedien palvelijaisi (*nimet*) ylösnuosemus, elämä ja lepo, ja sinulle ynnä iankaikkiselle Isällesi, ja kaikkein pyhimälle, hyvälle ja eläväksi tekevälle Hen gellesi me kunniaa edeskannamme, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Kuoro: Amen.

Diakoni lausuu opettavien ektenian:

Rukoilkaa, opettavat Herraa.

Kuoro: Herra, armahda.

Uskovaiset, rukoilkaamme opettavien puolesta, että Herra armahtaisi heitä.

Ja opettaisi heitä totuuden sanalla.

Avaasi heille vanhurskauden evankeliumin.

Ja yhdistäisi heidät pyhään, yhteiseen ja apostoli seen seurakuntaan.

Pelasta, armahda, puolusta ja varjele heitä, Jumala, sinun armollasi.

Opettavat, kumartukaa Herran edessä.

Kuoro: Sinun edessäsi, Herra.

Pappi lukee salaisesti tämän rukouksen opettavien puolesta:

Herra, meidän Jumalamme, joka asut korkeuksissa ja katsot nöyrien puoleen, joka olet lähettiläntä ihmiskua pelastamaan ainokaisen Poikasi, Jumalan, meidän Herramme, Jeesuksen, Kristuksen – katso palvelijaisi, opettavien puoleen, jotka ovat kumartuneet sinun edessäsi, ja tee heidät otollisiksi saamaan oikeaan aikaan uudensyntymisen peso, syntien anteeksi saaminen ja katoamattomuuden vaate. Yh distä heidät pyhään, yhteiseen ja apostoliseen seurakuntaasi, ja lue heidät sinun valittuun laumaasi.

förläna dina tjänares (*namnen*) själar ro i ljusets och glädjens och fridens boning, därifrån plåga, sorg och suckan fly; förlåt dem varje synd som de begått i ord eller gärning eller tankar, ty du är en god och kärleksfull Gud och ingen mänskliga finnes, som levat och icke syndat. Du allena är utan synd, din räffärdighet är räffärdighet i evighet, och ditt ord är sanning.

Högt: Ty du, Kristus vår Gud, är dina avsommade tjänares (*namnen*) uppståndelse och liv och ro, och dig hembära vi pris, jämte din evige Fader och din allheliga, goda och livgivande Ande, nu och alltid och i evigheteras evigheter.

Kören: Amen.

Diakonen säger ektenien för katekumenerna:

I katekumener, bedjen till Herren.

Kören: Herre förbarma dig.

Vi troende, låtom oss bedja för katekumenerna, att Herren må förbarma sig över dem.

Att han upplyser dem med sanningens ord.

Att han öppnar för dem räffärdighetens evangelium.

Att han förenar dem med sin heliga, allmäneliga och apostoliska kyrka.

Beskydda, fräls och bevara, och förbarma dig över dem, Gud, efter din nåd.

Katekumener, böjen edra huvuden inför Herren.

Kören: För dig, Herre.

Under tiden läser prästen tyst bönen för katekumenerna:

Herre vår Gud, du som bor i det höga och skådar ned till de ringa, du som till människoläktets förlösning sände din enfödde Son, vår Herre Jesus Kristus: se till dina tjänare katekumenerna, som böja sina huvuden inför dig, och gör dem i behaglig tid värdiga den nya födelsens bad, syndernas förlåtelse och oförgänglighetens klänad, förena dem med din heliga allmäneliga och apostoliska kyrka och inräkna även dem i din utvalda hjord.

Pappi ääneen: Että hekin meidän kanssamme edeskan-taisivat kunniaa sinun kunnioitetulle ja jalolle ni-mellesi, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt ja aina ja ian-kaikkisesti.

Kuoro: Amen.

Pappi aukaisee antiminssin, ja diakoni lausuu ensimmäisen uskovaisten ektenian:

Me, jotka olemme uskovaisia, taas ja taaskin rukoil-kaamme rauhassa Herraa.

Kuoro: Herra, armahda.

Pappi lukee salaisesti tämän ensimmäisen rukouksen uskovien puolesta:

Kiitämme sinua, Herra, voimien Jumala, joka teit meidät otollisiksi seisomaan nytkin pyhän uhri-altta-riksi edessä, ja lankeamaan laupeutesi eteen meidän syntiemme ja kansan hairahduksien tähden. Jumala, ota vastaan rukouksemme, tee meidät otollisiksi edeskantamaan sinulle rukouksia ja anomisia ja ve-rettömiä uhreja koko kansasi edestä. Tee meidät, jotka olet asettanut tähän sinun palvelukseesi, Pyhän Henkesi voimalla kelvollisiksi nuhteettomasti ja vil-pittömästi, omantuntomme puhtaan todistuksen mu-kaisesti, avuksihuitamaan sinua joka aika ja joka paikassa, niin että sinä kuullen meitä olisit hyvyttesi paljoudesta meille armollinen.

Diakoni: Puolusta, pelasta, armahda ja varjele meitä, Jumala, sinun armollasi.

Kuoro: Herra, armahda.

Diakoni: Se on viisautta.

Pappi ääneen: Sillä sinulle, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on tuleva kaikkinainen ylistys, kunnia ja palvelus nyt ja aina ja iankaiakisesti.

Kuoro: Amen.

Diakoni lausuu toisen uskovaisten ektenian: Taas ja taaskin ru-koilkaamme Herraa.

Kuoro: Herra, armahda.

Jos pappi yksinänsä toimittaa jumalanpalvelusta, niin hän ei lausu seu-raavia rukouksia:

Diakoni: Rukoilkaamme Herralta rauhaa korkeudesta ja sielujemme pelastusta.

Rukoilkaamme Herralta koko maailmalle rauhaa, pyhille Jumalan seurakunnille kestävyyttä ja kaik-kienv yhdistymistä.

Rukoilkaamme Herraa tämän pyhän huoneen, ja täällä uskossa hartauissa ja Jumalan plevossa kä-vien puolesta.

Högt: På det att även de med oss må lovprisa ditt högtärade och härliga namn, Fader och Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheternas evigheter.

Kören: Amen.

Prästen utbreder antimision. Diakonen läser de troendes första ektenie:

Alla troende, låtom oss åter och åter bedja i frid till Herren.

Kören: Herre förbarma dig.

Under tiden läser prästen tyd de troendes första bön:

Vi tacka dig, Herre, makternas Gud, att du aktat oss värdiga att även nu stå inför ditt heliga of-feraltare och nedfalla inför din barmhärtighet med våra synder och med folkets förvillelser. Tag emot vår bön, o Gud, gör oss värdiga att frambära till dig böner och åkallan och oblodiga offer för hela ditt folk. Och gör oss, som du ge-nom din Heliga Andes kraft har insatt i detta ditt ämbete, skickliga till att på varje tid och ort med vårt samvetes rena vittnesbörd åkalla dig ostraff-ligt och tadelfritt, så att du i det du bönhör oss må vara oss nådig efter rikedomen av din godhet.

Diakonen: Beskydda, fräls och förbarma dig över oss och bevara oss, o Gud, efter din nåd.

Kören: Herre förbarma dig.

Diakonen: Vishet.

Prästen högt: Ty dig tillkommer all pris och ära och tillbedjan, Fader och Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheternas evigheter.

Kören: Amen.

Diakonen läser de troendes andra ektenie: Åter och åter må vi bedja i frid till Herren.

Kören: Herre förbarma dig.

Om prästen förrättar gudstjänsten ensam, så läser han inte följande böner:

Diakonen: Om frid ifrån höjden och om våra själ-lars frälsning, må vi bedja till Herren.

Om fred för hela världen, Guds heliga kyrkors be-stånd och allas enhet, må vi bedja till Herren.

För detta heliga hus och för dem som med tro och andakt och gudsfruktan tråda in däri, må vi bedja till Herren.

Rukoilkaamme Herraa, että hän päästääsi meidät kaikesta vaivasta, vihasta, vaarasta ja häädästä.

Kuoro: Herra, armahda.

Pappi lukee salaisesti tämän toisen rukouksen uskovaisten puolesta:

Taas ja monesti sinun eteesi lankeamme ja sinua rukoilemme, oi, hyvä ja ihmisiä rakastava, että katsottuasi anomisemme puoleen puhdistaisit sielumme ja ruumiimme kaikesta lihan ja hengen saastaisuudesta, ja soisit meidän viattomasti ja nuhteettomasti seisoa pyhän uhrialtarisi edessä. Lahjoita, oi, Jumala, myös kanssamme rukoileville menestys elämässä, uskossa ja hengellisessä ymmärryksessä. Salli heiän aina pelvolla ja rakkaudella sinua palvella, sekä nuhteettomasti, tuomiota päällensä saattamatta, osalistua pyhistä salaisuuksistasi, sekä tulla otollisiksi perimään taivaallinen valtakuntasi.

Diakoni: Puolusta, pelasta, armahda ja varjele meitä, Jumala, sinun armollasi.

Kuoro: Herra, armahda.

Diakoni: Se on viisautta.

Pappi siirtyy alttariin pohjoisoven kautta.

Pappi ääneen: Että sinun valtasi alati varjelemina me kunniaa edeskantaisimme sinulle, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Kuoro: Amen.

Diakoni otettuaan suitsutusastian ja pantuaan siihen suitsuketta tulee papin eteen ja saatuaan häneltä siunausen suitsuttaa pyhää savua pyhän pöydän ympäri, koko alttarihuoneessa, pyhien kuvien, papin, veisaajan ja kansan puoleen lukien samalla psalmia 51.

Veisataan kerubiveisu

Pappi lukee salaisesti: Ei kukaan niistä, jotka ovat lihallisten himojen ja nautintojen sitomat, ole otollinen tulemaan luoksesi, lähestymään tahi palvelemaan sinua, oi, kunnian Kuningas. Sillä jo taivaallisille voimillekin on suurta ja peljättävää palvella sinua. Mutta sinä kumminkin sanomattomasta ja äärettömästä ihmiskaudestasi muuttumattomasti, jättämättä entistä olemusta, tulit ihmiseksi ja meille ylimmäiseksi papiksi, ja kaikkien Herrana olet antanut meille tämän verettömän jumalanpalvelusuhrin pyhän toimittamisen, sillä sinä yksinäsi, oi, Herra, meidän Jumalamme, hallitset taivaallisia sekä maan päällä olevia. Sinä, jota kannetaan kerubi-istuimella, serafein Herra ja Israelin Kuningas, ainoa pyhä ja pyhissä lepäävä. Sinua siis rukoilen, ainoata hyvä, joka alttiisti kuulet rukoukset. Katso minun, syntisen ja kelvottoman palvelijasi puoleen, ja puhdista sieluni ja sydämeni pahasta omastatunnostani, ja

Om vår räddning ur varje trångmål, vrede, fara och nöd, må vi bedja till Herren.

Kören: Herre förbarma dig.

Prästen läser tytt de troendes andra bön:

Åter och många gånger falla vi ned inför dig och bedja dig, o du gode och människoälskande, att du må se ned till vår bön, rena våra själar och kroppar från all köttslig och andlig befläckelse och låta oss stå skuldlösa och utan fördömelse inför ditt heliga offeraltare. Förläna, o Gud, även dem, som bedja med oss, framsteg i liv och i tro och i andligt förstånd. Låt dem städse med fruktan och kärlek tjäna dig, skuldlöst och utan fördömelse få del av dina heliga hemligheter och bli värdiga ditt himmelska rike.

Diakonen: Beskydda, fräls, förbarma dig över oss och bevara oss, o Gud, efter din nåd.

Kören: Herre förbarma dig.

Diakonen: Visdom.

Diakonen går in i altarrummet genom den norra dörren.

Prästen högt: På det att vi, städse bevarade under din makt, må uppsända lov till dig, Fader och Son och Helige Ande, nu och alltid och i evigheteras evigheter.

Kören: Amen.

Diakonen tager rökelsekaret, emottager välsignelsen av prästen och beröker runt om altarbordet, i hela altarrummet, framför ikonostasens iconer, kören och folket under det han läser Ps. 51.

Sjunges kerubsången

Prästen beder därunder tytt denna bön: Ingen som är träl under köttsliga begärelser och lustar är värdig att träda fram eller nalkas eller tjäna dig, o ärans Konung, ty även för de himmelska makterna är det stort och fruktansvärt att tjäna dig. Men ändå har du, av din outsägliga och omärtliga kärlek till människorna, utan förvandling eller förändring blivit människa och blivit vår överstepräst, och såsom alltets Herre har du överlätit åt oss att prästerligt förrätta detta liturgiska och oblodiga offer. Ty du allena, o Herre vår Gud, härskar över dem som äro i himmelen och dem som äro på jorden, Du som bärer på kerubernas tron, och är serafernernas Herre och Israels Konung, och allena är helig och vilar i de heliga. Därför anropar jag dig, du ende gode och bönhörande, skåda ned till mig, din syndige och onyttige tjänare, och rena min själ och mitt

anna minulle Pyhän Henkesi voima, että minä puet-tuna pappeuden armoon seisoiisin tämän pyhän pöytäsi edessä, ja toimittaisin pyhän ja puhtaimman ruumiisi ja kalliin veresi sakramentin. Sinun eteesi minä tulen kumartaen pääni ja rukoilen sinua: älä käänä pois minusta kasvojasi äläkä hylkää minua palvelijaisi joukosta, vaan tee minut, syntinen ja kel-voton palvelijasi, otolliseksi tuomaan sinulle nämä lajat. Sillä sinä, Kristus, Jumala, olet sekä tuoja että tuotava, sekä vastaanottaja että muille jaettava, ja sinulle ynnä iankaikkiselle Isällesi ja kaikkein py-himmälle, hyvälle ja eläväksi tekevälle Hengellesi me kunniaa edeskannamme, nyt ja aina ja iankaikki-cesti. Amen.

Rukouksen ja suitsuttamisen päättytyä pappi ja diakoni lausuvat kerubi-veisun kolmesti kumartaen kullakin kerralla:

Pappi: Nyt me salaisesti kuvaamme kerubeja ja elä-väksi tekevälle Kolminaisuudelle pyhintä virttä vei-samme. Heittäkäämme pois siis kaikki maalliset huolet.

Diakoni: Ottaaksemme vastaan kaikkeuden Kunin-kaan, jota näkymättömästi seuraavat enkelein jou-kot. Halleluja, halleluja, halleluja.

Sitten pappi diakoni edellään menee uhripöydän eteen ja suitsuttaa py-hille lahoille rukoillen salaisesti:

Jumala, puhdista minua syntistä. (3)

Diakoni lausuu papille: Nosta, isä.

Pappi ottaa ehtoollispeitteensä, panee sen diakonin vasemmalle olkapäälle ja lausuu:

Nostakaa kätenne pyhään pään ja kiitää Herraa.

Pappi ottaa pyhän diskoksen, panee sen varovasti ja kaikella hartaudella diakonin pään päälle. Diakoni pitää yhdellä sormellaan suitsutusastiaan. Pappi ottaa pyhän kalkin käteensä, ja niin he menevät, diakoni edellä, poihioisoven kautta ambonille kansan eteen. Heidän edellään kannetaan palavia kynttilöitä.

Pappi: Muistikoon Herra, Jumala, valtakunnassaan kaikkia teitä oikeauskoisia kristittyjä

Diakoni: ja kaikkia kristittyjä alati, nyt ja aina ja ian-kaikkisesta iankaikkiseen.

Kuoro: Amen.

Diakoni mentyään pyhistä ovista pyhän pöydän oikealle puolelle lausuu papille:

Sinun pappeuttasi muistikoon Herra, Jumala, valta-kunnassaan.

Pappi lausuu diakonille:

hjärta från ett ont samvete, och gör mig, som är iklädd prästämhetets nåd, genom din helige Andes kraft skickad att få stå inför detta ditt heliga bord och prästerligt inviga din heliga och rena lekamen och ditt dyra blod. Ty med böjt huvud träder jag fram till dig och beder dig: vänd icke bort ditt ansikte ifrån mig och uteslut mig icke ur dina barns tal, utan gör mig, din syndige och ovärdige tjänare, värdig att frambära dessa skänker åt dig. Ty du, o Kristus vår Gud, är både den som frambär och den som frambäres, både mottagaren och den utgivne, och dig hembära vi ära och pris med den evige Fadern och din allraheligaste och goda och levandegörande Ande, nu och alltid och i evigheternas evigheter. Amen.

Efter avslutad bön säger prästen och diakonen tre gånger kerubsången, bugande sig för varje gång:

Prästen: Hemlighetsfullt framställande keruber, sjunga vi trefaltheliga sången för den levandegörande Treenigheten. Så låtom oss nu avlägga alla jordiska bekymmer.

Diakonen: För att emottaga alltets Konung, osynligt spjutburen av änglaskaror. Halleluja, halleluja, halleluja.

De kyssa altarbordet och gå därefter, diakonen först, till offerbordet. Diakonen beröker de heliga gavorna, och båda bedja tyst:

Gud, rena mig syndare. (3)

Därpå säger diakonen till prästen: Upplyft, herre.

Prästen tager nattvardsduken (aeren) och lägger den på diakonens vänstra skuldra, sägande:

Lyften edra händer upp mot helgedomen och välsignen Herren.

Prästen tager sedan den heliga diskosen, och ställer den varsamt och med andakt på diakonens huvud. Denne fasthäller diskosen med båda händerna, samtidigt hållande rökelsekaret hängande på ett finger över ryggen. Prästen själv tager den heliga kalken och håller den med båda händerna framför bröstet. Sålunda går de, diakonen främst, ut genom den norra dörren och ställa sig med ansiktet mot folket på ambonen. Framför dem bärss brinnande ljus.

Prästen: Må Herren Gud minnas i sitt rike eder och alla rättröende kristna,

Diakonen: och alla kristna städse, nu och alltid och i evigheternas evigheter.

Kören: Amen.

Diakonen har under tiden gått in i altarrummet, där han böjer knä på högra sidan om altarbordet. I det han går in säger han till prästen:

Må Herren Gud minnas i sitt rike ditt prästämbe.

Prästen svarar:

Sinun diakoniuttasi muistakoon Herra, Jumala, valtakunnassaan alati, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Pantuaan pyhälle pöydälle kalkin ja diskoksen pappi lausuu:

Kunnallinen Joosef, otettuaan puun päältä sinun puhaimman ruumiisi, käärityyän puhtaaseen liinavaatteeseen ja peitettyään tuoksuvilla yrteillä, pani sen uuteen hautaan.

Sinä, Kristus, olit ruumiillisesti haudassa, mutta sieullasi Jumalana tuonelassa, paratiisissa sinä olit ryövärin ja valtaistuimella Isän ja Hengen kanssa kaikki täyttäen, oi, tutkimaton.

Elämän tuottajaksi, ihanammaksi paratiisia ja todella loistavammaksi kaikkia kuninkaallisia huoneita tuli, oi, Kristus, sinun hautasi, meidän ylösnuosemisseemme lähde.

Pappi ottaa pyhän diskoksen ja kalkin päältä pienet ehtollispeitteet ja panee ne pyhälle pöydälle. Ehtollispeitten hän ottaa diakonin olkaapäältä, suitsuttaa siihen pyhää savua ja kattaa sillä pyhät lahjat lausuen:

Kunnallinen Joosef, otettuaan puun päältä sinun puhaimman ruumiisi, käärityyän puhtaaseen liinavaatteeseen ja peitettyään tuoksuvilla yrteillä, pani sen uuteen hautaan.

Otettuaan diakonin kädestä suitsutusastian pappi suitsuttaa kolmesti pyhille lahoille lausuen:

Osoita armossasi hyvyyttä Siiionille, rakenna Jerusalemin muurit. Silloin sinulle kelpaavat vanhurskau-den uhrit, polttouhrit ja kokonaisuhrit, silloin uhra-taan härkiä sinun alttarillasi.

Annettuaan pois suitsutusastian ja kumartaen päänsä pappi lausuu diakonille:

Muista minua, veljeni ja kanssapalvelijani.

Diakoni lausuu papille:

Sinun pappeuttasi muistakoon Herra, Jumala, valtakunnassaan.

Myös diakoni kumartaen päänsä ja pitäen oraria oikean kätensä kolme-la sormella lausuu papille:

Rukoile minun puolestani, pyhä isä.

Pappi: Pyhä Henki tulee pällesi ja Korkeimman voima varjoaa sinut.

Diakoni: Sama henki tulee toimittamaan kanssamme tätä pyhää palvelusta kaikkina elämämme päivinä. Rukoile minun puolestani, pyhä isä.

Pappi: Herra, Jumala, muistakoon sinua valtakunnas-saan alati, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Må Herren Gud minnas i sitt rike ditt diakonat städse, nu och alltid och i evigheternas evigheter.

Prästen ställer nu den heliga kalken till höger på altarbordet, tager den heliga diskosen från diakonens huvud, ställer den bredvid kalken, och säger sakta:

Den ärevördige Josef tog ned din heliga kropp från trætet, svepte den i en ren linneduk, täckte den med välluktande örter och lade den i en ny grav.

Kroppslien var du i graven, med själen såsom Gud i dödsriket, i paradiset med rövaren, och på tronen med Fadern och Anden, uppfyllande allt, o Kristus, du obeskrivbare.

Livbringande, i sanning skönare än paradiset och mera lysande än varje konungligt gemak, visade sig, o Kristus, din grav, vår uppståndelses källa.

Prästen avlägsnar de små dukarna från kärlen och ställer dem på altarbordet. Sedan tager prästen aeren från diakonens skuldra, beröker den och överträcker därmed de heliga kärlen i det han säger:

Den ärevördige Josef tog ned din heliga kropp från trætet, svepte den i en ren linneduk, täckte den med välluktande örter och lade den i en ny grav.

Med rökelsekaret, som diakonen räcker honom, beröker prästen tre gånger de heliga gävorna, sägande:

Gör väl mot Sion i din nåd, bygg upp Jerusalems murar. Då skall du undfå rätta offer, som behaga dig, brännoffer och heloffer; då skall man offra tjurar på ditt altare.

Prästen återlämnar rökelsekaret till diakonen och säger bugande till denne:

Minns mig, broder och medtjänare.

Diakonen svarar:

Må Herren Gud minnas i sitt rike ditt prästäm-bete städse, nu och alltid och i evigheternas evigheter.

Hållande orarion med tre fingrar i högra handen bugar han sig för prästen och säger:

Bed för mig, helige fader.

Prästen: Må Helig Ande komma över dig och kraft från den Högste överskygga dig.

Diakonen: Samme ande skall medverka med oss i alla vårt livs dagar. Minns mig, helige herre.

Prästen: Må Herren Gud minnas dig i sitt rike städse, nu och alltid och i evigheternas evigheter.

JOHANNES KRYSTOMOKSEN LITURGIA – JOHANNES CHRYSOSTOMOS LITURGI

www.ortodoksi.net • Romanos Pyrrö 24.2.2009

Diakoni lausuu: "Amen", ja suudeltaan papin oikeata kättä menee pohjoisoven kautta solealle tavalliselle paikalleen ja lausuu anomusekteen:

Kantakaamme rukouksemme Herralle.

Kuoro: Herra, armahda.

Rukoilkaamme Herraa esiintuotujen kalliiden lahjain puolesta.

Rukoilkaamme Herraa tämän pyhän huoneen ja täälä uskossa, hartaudessa ja Jumalan pelvossa käyvien puolesta

Rukoilkaamme Herraa, että hän päästääsi meidät kaikesta vaivasta, vihasta, vaarasta ja hädästä.

Esiintuomiskous, jonka pappi lukee salaisesti sen jälkeen, kun jumalliset lahjat on asetettu pyhäälle pöydälle:

Herra, kaikkivaltias Jumala, ainoa pyhä, joka otat vastaan kiitosuhrin niiltä, jotka täydestä sydämestä sinua avuksensa kutsuvat, ota vastaan meidänkin syntisten rukous, ja vie se pyhäälle uhrialttarillesi. Tee meidät kelvollisiksi kantamaan sinulle lahjoja ja hengellisiä uhrisia meidän syntiemme ja kansan hiarahuksien edestä. Tee meidät kelvollisiksi löytämään armo sinun edessäsi, että meidän uhrimme olisi otollinen sinulle, ja armosi hyvä Henki tulisi meidän, näiden esillä olevain lahjain ja koko kansasi päälle.

Diakoni: Puolusta, pelasta, armahda ja varjele meitä, Jumala, sinun armollasi.

Kuoro: Herra, armahda.

Anokaamme Herralta, että koko tämä päivä olisi meille täydellinen, pyhä, rauhallinen ja synnitön.

Kuoro: Anna, Herra.

Anokaamme Herralta rauhan enkeliä, uskollista johdattajaa, sielujemme ja ruumiittemme suojujiaa.

Anokaamme Herralta syntiemme ja rikkomuksieme sovitusta ja anteeksi antamista.

Anokaamme Herralta hyvyyttä ja menestystä sieluilemme ja rauhaa maailmalle.

Anokaamme Herralta, että hän sallisi meidän viettää elämämme jäljellä olevan ajan rauhassa ja synninkatumuksessa.

Anokaamme elämällemme kristillistä, kivutonta, kunniallista, rauhallista loppua, ja hyvää vastausta Kristuksen peljättävän tuomioistuimen edessä.

Diakonen: "Amen." Han kysser prästens högra hand, går ut genom norra dörren och ställer sig på den vanliga platsen. Därpå läser han den anropande ektenien:

Låtom oss fullborda vår bönen till Herren.

Kören: Herre förbarma dig.

För de framburna heliga gåvorna må vi bedja till Herren.

För detta heliga hus och för dem som med tro och andakt och gudsfruktan tråda in däri, må vi bedja till Herren.

Om vår räddning ur varje trångmål, vrede, fara och nöd, må vi bedja till Herren.

Prästen har under tiden läst följande tysta bönen:

Herre Gud allsmäktig, du som allena är helig, och som tager emot lovens offer från dem vilka anropa dig av allt hjärta, emottag även detta bönerop från oss syndare, och upptag det på ditt heliga altare. Gör oss skickliga till att till dig frambära gåvor och andliga offer för våra egna och folkets ouppsåtliga synder. Bevärdiga oss att finna nåd inför dig, på det att vårt offer må vara dig välbehagligt och att din nåds gode Ande må vila på dessa framburna gåvor och på hela ditt folk.

Diakonen: Beskydda, fräls och förbarma dig över oss, och bevara oss, Gud, efter din nåd.

Kören: Herre förbarma dig.

Om en dag i allo fullkomnad, helgad, fridfull och utan synd, må vi bönpalla Herren.

Kören: Giv, o Herre.

Om en fridens ängel, en trogen vägledare, våra själars och kroppars beskyddare, må vi bönpalla Herren.

Om tillgift och förlåtelse av våra synder och överträdelser, må vi bönpalla Herren.

Om vad gott och välgörande är för våra själar och om fred i världen, må vi bönpalla Herren.

Om att få avsluta återstoden av vårt liv i frid och bot, må vi bönpalla Herren.

Om ett kristligt slut på vårt liv, smärtfritt, utan skam och rofyllt, och om ett gott försvar inför Kristi fruktansvärd domstol, må vi bönpalla Herren.

Muisteltuamme kaikkein pyhintä, puhtainta, siuntuinta, kunniallista valtiatartamme, Jumalansynnytäjää, ainaista Neitsytä Mariaa ynnä kaikkia pyhiä, antakaamme itsemme, toinen toisemme, ja koko elämämme Kristuksen, Jumalan, haltuun.

Kuoro: Sinun haltuus, Herra.

Pappi: Ainokaisen Poikasi laupeuden tähden, ja hänen kanssaan sinä kiitetty olet, ynnä kaikkein pyhimän, hyvän ja eläväksi tekevän Henkesi kanssa, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Kuoro: Amen.

Pappi: Rauha olkoon teille kaikille.

Kuoro: Niin myös sinun hengellesi.

Diakoni: Rakastakaamme toinen toistamme, että yksimielisesti tunnustaisimme.

Kuoro: Isää, Poikaa ja Pyhä Hänen Henkeä, yksiolennollista ja jakaantumonta Kolminaisuutta.

Pappi kumartaa kolmesti lausuen salaisesti kullakin kerralla:

Minä rakastan sinua, Herra, minun voimani. Herra on minun kallioni, linnani ja pelastajani

Pappi suutelee pyhiä lahjoja siten kuin ne ovat katettuina: ensin pyhä diskosta, sitten pyhä kalkkia ja pyhän pöydän laitaa edessään. Jos taas on kaksi tai useampia pappeja, niin he kaikki suutelevat pyhiä lahjoja sekä toinen toistansa olkapäihin. Vanhempi lausuu: **"Kristus on keskellämme."** Ja se, joka suutelee, vastaa: **"On ja tulee olemaan."** Samoin diakonitkin, jos heitä on kaksi tai useampia, suutelevat orarissaan olevala ristiä ja toinen toistansa olkapäihin lausuen samoin kuin papitkin. Solealla oleva diakoni taas kumartaa sillä paikalla, jossa hän seisoo, suutelee orarinsa ristiä, ja lausuu:

Ovet, ovet. Viisaudella ottakaamme vaari.

Pappi nostaa ehtoollispeitteensä, ilman, heiluttaa sitä pyhien lahjojen yläpuolella, ja lukee hiljaa uskontunnustuksen. Jos jumalanpalvelusta toimittamassa on useampia pappeja, niin he kaikki tekevät samoin. Myös kirkkokansa lausuu uskontunnustuksen:

Uskon yhteen Jumalaan, kaikkivaltiaaseen Isääni, taivaan ja maan, kaiken näkyvän ja näkymättömän Luojaan. Uskon yhteen Herraan, Jeesukseen, Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan, joka on syntynyt Isästä ennen aikojen alkua, valo valosta, tosi Jumala tosi Jumalasta, syntynyt, ei luotu, joka on samaa olemusta kuin Isä ja jonka kautta kaikki on saanut synnytysä, joka meidän ihmisten ja meidän pelastuksemme tähden astui alas taivaista, tuli lihaksi Pyhästä Hengestä ja neitsyt Mariasta ja syntyi ihmiseksi, kristiinnaulittiin meidän puolestamme Pontius Pilatukseen aikana, kärsi ja haudattiin, nousi kuolleista kolmantena päivänä, niin kuin oli kirjoitettu, astui ylös taivaisiin, istuu Isän kirkkauden oikealla puolella, ja on kirkkaudessä tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita, ja jonka valtakunnalla ei ole loppua. ☩

Ihågkommande vår allraheligaste, renaste, högtvälsignade, ärade härskarinna, Gudmodern och alltid rena Jungfrun Maria tillika med alla heliga, överlämna vi oss själva och varandra och hela vårt liv åt Kristus Gud.

Kören: Åt dig, Herre.

Prästen högt: Genom din enfödde Sons barmhärtighet, jämte vilken du vare lovad tillika med din allraheligaste, goda och levandegörande Ande, nu och alltid och i evigheternas evigheter.

Kören: Amen.

Prästen: Frid vare med eder alla.

Kören: Så ock med din ande.

Diakonen: Låtom oss älska varandra, så att vi endräktigt kunna bekänna.

Kören: Fadern och Sonen och den Helige Ande, den väsensena och odelbara Treenigheten.

Prästen bugar sig tre gånger och säger varje gång tyst:

Hjärtligen kär har jag dig, Herre, min starkhet. Herren är mitt bergfäste, min tillflykt och min räddare.

Prästen kysser de heliga gävorna, som äro betäckta: först den heliga diskosen, sedan den heliga kalken, och till sist kanten av det heliga bordet framför honom. Om två eller flera präster äro närvarande, så kyssa alla de heliga gävorna samt varandra på skuldran. Den äldste säger: **"Kristus är mitt ibland oss."** Och den kysste svarar: **"Han är och förbliver."** Likaledes kyssa diakonerna, om de äro två eller flera, först korset på sina orarier och sedan varandra på skuldran i det de säga detsamma som prästerna. Den på solean stående diakonen bugar sig där han står, kysser korset på sitt orarion, och säger:

Dörrarna, dörrarna. Låtom oss lyssna med vishet.

Prästen upplyfter aeren och vaggar den sakta över de heliga gävorna. Om även andra präster tjänstgöra, så göra alla detsamma i det de tyst läsa trosbekännelsen, tillsammans med folket och kören:

Jag tror på en enda Gud, allsmäktig Fader, skapare av himmel och jord och allt vad synligt och osynligt är. Och på en enda Herre Jesus Kristus, Guds enfödde Son, född av Fadern före all tid; Ljus av Ljus, sann Gud av sann Gud, född och icke skapad, av samma väsen som Fadern; på Honom, genom vilken allting är skapat; som för oss mänskor och för vår salighets skull har stigit ned från himmelen och tagit mandom genom den Helige Ande av Jungfru Maria och blivit mänsklig; som också har blivit för oss korsfäst under Pontius Pilatus, lidit och blivit begraven; som på tredje dagen har uppstått efter skrifterna och farit upp till himmelen och sitter på Faderns högra sida; därifrån igenkommande i härlighet till att döma levande och döda; på vilkens rike icke skall varda någon ände. ☩

Uskon Pyhään Henkeen, Herraan ja eläväksi tekevään, joka lähtee Isästää, jota yhdessä Isän ja Pojan kanssa kumarretaan ja kunnioitetaan ja joka on pu hunut profeettojen kautta. ☩

Uskon yhteen, pyhään, katoliseen ja apostoliseen kirkkoon. Tunnustan yhden kasteen syntien anteek siantamiseksi, odotan kuolleiden ylösnousemusta, ja tulevan maailman elämää. Amen.

Diakoni: Seisokaamme hyvin, seisokaamme pelvossa, ottakaamme vaari, rauhassa uhratkaamme pyhää uhria.

Kuoro: Rauhan laupeutta, kiiatosuhria.

Pappi otettuaan pyhien lahjojen päältä ehtoollispeitte ja suudeltuaan sitä panee sen toisten peitteiden joukkoon. Diakoni kumartaa ja menee pyhään alttarii.

Pappi: Meidän Herramme, Jeesuksen, Kristuksen, armo, Jumalan, Isän, rakkaus ja Pyhän Hengen osal lisuus olkoon kaikkien teidän kansanne.

Kuoro: Myös sinun henkesi kanssa.

Pappi: Ylentäkäämme sydämemme.

Kuoro: Ylennämme Herran puoleen.

Pappi: Kiittäkäämme Herraa.

Kuoro: Kohtuullista ja oikeata on kumartaa Isää ja Poikaa ja Pyhää Henkeä, yksiolennollista ja jakaantumatonta Kolminaisuutta.

Pappi lukee salaisesti: Kohtuullista ja oikeata on, että me sinulle veisaamme, sinua kunnioitamme, sinua ylistämme, sinua kiitämme, sinua kumarramme sinun valtakuntasi kaikissa paikoissa, sillä sinä olet sano maton, tutkimaton, näkymätön, käsittämätön, aina oleva ja muuttumaton Jumala. ☩

Sinä, sekä sinun ainokainen Poikasi ja Pyhä Henke si. Sinä olet saattanut meidät olemattomuudesta ole miseen, ja langenneet olet jälleen herättänyt, etkä ole luopunut täitä kaikkea tekemästä siihen asti, kunnes olet saattanut meidät taivaaseen, ja olet lahjoitanut meille tulevan valtakuntasi. Kaikesta tästä me kiitämme sinua, sinun ainokaista Poikaasi ja Pyhää Henkeäsi – kaikesta siitä, minkä me tiedämme ja mitä emme tiedä, näkyvistä sekä näkymättömistä hy vistä teoista, jotka olet meille tehnyt. Kiitämme sinua tästäkin palveluksesta, jonka olet tahtonut meidän käsistämme ottaa vastaan, vaikka sinun edessäsi seisoo tuhansia ylimmäisiä enkeleitä ja kymmeniä tuhansia enkeleitä, kerubeja ja serafeja, kuusisiipisiä ja monisilmäisiä, ylhällä liikkuvia siivekkäitä olen toja

Pappi ääneen: voittoveisua laulaen, huutaen, ääntään ja lausuen.

Och på den Helige Ande, Herren och livgivaren, som utgår av Fadern, som tillika med Fadern och Sonen tillbedes och äras, och som har talat genom profeterna. ☩

Och på en enda helig, allmänelig och apostolisk Kyrka. Jag bekänner ett enda dop till syndernas för lätelse och förväntar de dödas uppståndelse och den tillkommande världens liv. Amen.

Diakonen: Låtom oss stå höviskt, stå med fruktan, låtom oss akta på att vi med frid frambära det heliga offret.

Kören: Fridens barmhärtighet. Lovets offer.

Prästen tar aeren från de heliga gavorna, kysser den och lägger den till de andra dukarna. Diakonen bugar sig och går in i det heliga altarrummet.

Prästen: Vår Herres, Jesu Kristi, nåd och Guds, Faderns, kärlek och den Helige Andes delaktighet vare med eder alla.

Kören: Så ock med din ande.

Prästen: Låtom oss upplyfta våra hjärtan.

Kören: Vi upplyfta dem till Herren.

Prästen: Låtom oss tacka Herren.

Kören: Rätt och värdigt är att tillbedja Fadern och Sonen och den Helige Ande, den väsensna och odelbara Treenigheten.

Prästen läser tyst: Det är värdigt och rätt att lovsjunga dig, välsigna dig, prisa dig, tillbedja dig på varje ort i ditt herradöme. Ty du är en Gud som är utsäglig, outgrundlig, osynlig, ofattbar, alltid och oföränderligt varande sådan du är. ☩

Du och din enfödde Son och din Helige Ande. Du har från icke vara bragt oss till att vara, och när vi föllo, reste du oss upp, och du uppgiver icke att göra allt för oss för att föra oss till himmelen och skänka oss det kommande riket. För allt detta tacka vi dig och din enfödde Son och din Helige Ande, för alla de synliga och osynliga välgärningar som kommit oss till del, dem vi känna och dem vi icke känna. Vi tacka dig även för denna tjänst, som du värdigas mottaga ur våra händer, ehruväl inför dig stå tusende ärkeänglar och tiotusende änglar, keruber, och sexvingade, mångödga, på sina vingar högt svävande serafer

Prästen högt: sjungande, ropande, jublande och sä gande segersången:

Kuoro: Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Sebaot, täynnä on taivas ja maa si-nun kunniaasi. Hoosianna korkeussissa. Siuattu olkoon hänen joka tulee Herran nimeen. Hoosianna korkeussissa.

Diakoni ottaen pyhäältä diskokselta tähden tekee sillä diskoksen yli ris-tinmerkin, ja suudeltaua sitä panee sen pois siirtyen sitten pyhän pö-ydän oikealle puollelle.

Pappi rukoilee salaisesti: Näiden autuaiden voimain kanssa, oi, ihmisiä rakastava Herra, mekin huudamme ja lausumme: Pyhä, kaikkein pyhin olet sinä ja sinun ainokainen Poikasi ja Pyhä Henkesi. Pyhä, kaikkein pyhin olet, ja ylen korkea on sinun kunniasi. Sinun, joka maailmaasi niin rakastit, että annoit ainokaisen Poikasi, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Sillä tultuansa ja täytettyänsä kaikki huolenpitosi määräykset meistä, sinä yönä, jona hänet annettiin vihollisten käsiin, tahi paremmin sanoen, jona hän itse antoi itsensä maailman elämän edestä, hän otti leivän pyhiin, puhtaisiin ja viattomiin käsiinsä, kiitti ja siunasi, pyhitti ja mursi sen, ja antoi pyhille opetuslapsilensa ja apostoleillensa lausuen:

Pappi ääneen: Ottakaa, syökää, tämä on minun ruumiini, joka teidän edestänne murretaan syntien anteeksi antamiseksi.

Kuoro: Amen.

Pappi salaisesti: Samoin myös hän otti kalkin ehtoollisen jälkeen lausuen:

Pappi ääneen: Juokaa tästä kaikki, tämä on minun vere-ni, se uuden liiton veri, joka teidän ja monen edestä vuodatetaan syntien anteeksi antamiseksi.

Kuoro: Amen.

Pappi salaisesti: Muistaen siis tästä pelastavaista käskyä ja kaikkea meidän tähemme tapahtunutta – ristiä, hautaa, ylösnuosemista kolmantena päivänä, taivaaseen menemistä, oikealla puolella istumista, toista ja kunniallista tulemista.

Pappi ääneen: Sinun omaasi, sinun omistasi, me sinulle edeskannamme, kaiken tähden ja kaiken edestä.

Papin tätä lausuessa diakoni kohottaa ristiin asetetuilla kässillään pyhäät diskosta ja pyhäää kalkkia.

Kuoro: Sinulle veisaamme, sinua ylistämme, sinua kiitämme, Herra, ja rukoilemme sinua, meidän Jumalamme.

Pappi kumartaen päänsä rukoilee salaisesti:

Vielä esiintuomme sinulle tämän sanallisen ja veret-tömän palveluksen sekä pyydämme: ”Lähetä sinun Pyhä Henkesi alas meidän päällemme ja näiden esil-lä olevain lahjain päälle.”

Diakoni kumartaen päänsä osoittaa orarillaan pyhäää leipää lausuen hil-jaa: Siunaa, isää, pyhä leipä.

Kören: Helig, helig, helig är Herren Sebaot. Full är himmel och jord av sin härlighet: Hosianna i höjden. Välsignad vare Han som kommer i Herrans namn. Hosianna i höjden.

Diakonen tager stjärnan från den heliga diskosen, gör därmed korstecken över diskosen, kysser den och ställer den undan. Därpå ställer han sig på högra sidan om det heliga altarbordet.

Prästen beder tyst: Med dessa saliga makter ropa även vi, o kärleksrike Herre, och säga: Helig är du och Allhelig, du och din enfödde Son och din Helige Ande. Helig är du och allhelig och högtupphöjd är din härlighet. Du som så älskade din värld, att du utgav din enfödde Son, på det att var och en som tror på honom icke skall förgås utan hava evigt liv, Han, som kom och som uppfyllande hela din försyn om oss, i den natt då han blev utlämnad, eller fastmer utlämnade sig själv för världens liv, tog brödet i sina heliga och rena och oskyldiga händer, tackade och välsignade, helgade, bröt det och gav åt sina heliga lär-jungar och apostlar och sade:

Prästen högt: Tagen, äten, detta är min lekamen, som varder brunen för er till syndernas förlåtelse.

Kören: Amen.

Prästen tyst: Sammalunda ock kalken efter måltiden, sägande:

Prästen högt: Dricken härav alla, detta är mitt blod, det nya förbundets blod, som varder utgjutet för er och för många till syndernas förlåtelse.

Kören: Amen.

Prästen beder vidare tyst: Ihågkommande sälunda detta frälsande bud och allt det som skett för vår skull: korset, graven, uppståndelsen på tredje dagen, him-melsfärden, platsen på högra sidan, den andra åter-komsten i härlighet.

Prästen högt: Ditt av dina frambära vi åt dig för alla och för allt.

Medan prästen säger detta upplyfter diakonen med i kors höjda armar den heliga diskosen och den heliga kalken.

Kören: Dig lovsjunga, dig välsigna, dig tacka vi, o Herre, och bedja till dig, vår Gud.

Prästen beder tyst med böjt huvud:

Åter frambära vi till dig denna andliga och oblodiga tempeltjänst och åkalla och bedja och bönfalla: ”Sänd din helige Ande över oss och över dessa framställda gåvor.”

Diakonen böjer huvudet, visar med orarion på det heliga brödet och säger: Välsigna, herre, det heliga brödet.

JOHANNES KRYSTOMOKSEN LITURGIA – JOHANNES CHRYSOSTOMOS LITURGI

www.ortodoksi.net • Romanos Pyrrö 24.2.2009

Pappi nostaan päänsä siunaa pyhän leivän lausuen:

Ja tee tämä leipä sinun Kristuksesi kalliaksi ruumiiksi.

Diakoni: Amen. Siunaa, isä, pyhä malja.

Pappi siunaten lausuu: Ja mitä tässä maljassa on, sinun Kristuksesi kalliaksi vereksi.

Diakoni: Amen. Siunaa, isä, molemmat.

Pappi siunaten molempia lausuu:

Muuttaen ne Pyhällä Hengelläsi.

Diakoni: Amen, amen, amen.

Diakoni kumartaen papin edessä lausuu: Muista minua syntistä, pyhä isä.

Pappi: Herra Jumala on muistava sinua valtakunnas-aan alati, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Diakoni lausuu: "Amen", ja siirtyy tavalliselle paikalleen. Pappi taas rukoilee salaisesti:

Että ne niistä osallistuville olisivat sielun valppaudksi, syntien anteeksi antamiseksi, osallisuudeksi Pyhään Henkeen, taivaan valtakunnan saavuttamiseksi, uskallukseksi sinun edessäsi, mutta eivät sytteeksi eivätkä tuomioksi. Vielä esiintuomme sinulle tämän sanallisen palveluksen uskossa nukkuneiden esi-isien, isien, patriarkkain, profeettain, apostolein, saarnaajain, evankelistain, marptyyrein, tunnustajain, itsensäkieltäjän ja jokaisen uskossa täydelliseksi tulleen vanhurskaan hengen edestä.

Ottaren suitsutusastian ja suitsuttaen pyhän pöydän edessä pappi lausuu ääneen:

Ja erittäin pyhimmän, puhtaimman, siunatuimman, kunniallisen valtiattaremme, Jumalansynnyttäjän, ainaisen Neitseen Marian edestä.

Diakoni suitsuttaa pyhän pöydän ympäri ja alttarissa muistellen niitä eläviä ja kuolleita, joita haluaa.

Kuoro: Totisesti on kohtullista ylistää autuaaksi sinua, Jumalansynnyttäjä, aina autoas ja viaton ja meidän Jumalamme äiti. Me ylistämme sinua, joka olet kerubeja kunnioittavampi ja serafeja verratomasti jalompi. Sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttäjä, sinua, totinen Jumalan synnyttäjä.

Pappi rukoilee salaisesti: Pyhän profeetan, edelläkävijän ja kastajan Johanneksens, pyhien kunniallisten ja korkeasti kiitettyjen apostolien, pyhän (*nimi*), jonka muistoa nyt vietämme, ja kaikkien sinun pyhiesi edestä, joiden rukouksien tähden lähesty meitä, Jumala, armollasi. Ja muista kaikkia iankaikkisen elämän ja ylösnuosemisen toivossa nukkuneita (*muistelee nimeltä niitä, joita haluaa*), ja anna heille lepo

Prästen upplyfter huvudet och välsignar brödet tre gånger med korsets tecken, sägande:

Och gör detta bröd till din Kristi dyra lekamen.

Diakonen: Amen. Välsigna, herre, den heliga kalken.

Prästen säger välsignande: Och det som är i denna kalk, till din Kristi dyra blod.

Diakonen: Amen. Välsigna, herre, bægge.

Prästen välsignande bægge:

Förvandlande dem genom din Helige Ande.

Diakonen: Amen, amen, amen.

Han bugar sig för prästen och säger: Tänk på mig, helige fader.

Prästen: Må Herren Gud minnas dig i sitt rike städse, nu och alltid och i evigheteras evigheter.

Diakonen: "Amen." Varpå han ställer sig på sin vanliga plats. Prästen beder sakta:

På det att de för dem som taga del därav må varda till själens rening, till syndernas förlåtelse, till din heliga Andes gemenskap, till himmelrikets fullhet, till frimodighet inför dig, och icke till dom eller fördömelse. Även frambära vi till dig denna andliga tempeltjänst för de i tron avsommade förfäderna, fäderna, patriarkerna, profeterna, apostlarna, förkunnarna, evangelisterna, martyrerna, bekännarna, asketerna och för varje i tron fullkomnad, rättfärdig själ.

Prästen högt, i det han beröker de heliga gavorna:

I synnerhet för vår allraheligaste, renaste, högtvälsignade, ärade Härskarinna, Guds föderskan och alltid Jungfrun Maria.

Diakonen beröker altarbordet och läser diptyken, det är förteckningen över levande och döda för vilka förbön hålls.

Kören: Sannerligen är det värdigt att prisa dig salig, Guds föderska, du evigt saliga och i allo rena och moder till vår Gud. Högre ärad än keruber och ojämforligt härligare än serafer, du som orörd föddé Gud Ordet, sanna Guds föderska, högt prisa vi dig.

Prästen läser tyst: På den helige profetens och förelöparens Johannes Döparen, de heliga och högtprisade apostlarnas, den helige (*namnet*), vars minne vi fira, och på alla dina heligas förböner besök oss, o Gud. Och ihågkom alla som före oss avsommnat i hoppet om uppståndelse till det eviga livet (*här nämner prästen de vilka han vill*) och giv dem vila, där ditt anletes ljus skiner. Även bedja

siellä, missä on nähtävänä sinun kasvojesi valkeus. Vielä rukoilemme sinua; muista, Herra, kaikkia oikeauskoisia piispoja, jotka oikein jakavat sinun totuutesi sanaa, kaikkia pappeja, Kristuksessa diakoneja ja koko pappiskuntaa. Vielä esiintuomme sinulle tämän sanallisen palveluksen koko maailman edestä, pyhäni, yhteisen ja apostolisen seurakunnan edestä, ja niiden edestä, jotka puhtaudesta viettävät kunnallista elämää, tasavaltamme presidentin ja koko esivallan edestä. Anna heille rauha hallita, että mekin viettäisimme rauhallista ja hiljaista elämää kaikessa jumalisuudessa ja kunnallisuuudessa.

Pappi ääneen: Ensimmäiseksi muista, Herra, meidän isiämme: pyhintä ekumeenista patriarchaa Bartholomeosta, Karjalan ja koko Suomen arkipiispaa Leo ja Oulun metropoliittaa Panteleimonia, jotka anna pyhille seurakunnillesi rauhassa olevina, terveinä, kunnallisina, voimallisina, pitkäikäisinä, sinun totuutesi sanan oikeina jakajina.

Kuoro: Niin myös kaikkia.

Pappi salaisesti: Muista, Herra, tätä kaupunkia, jossa me asumme, ja kaikkia kaupunkeja ja maakuntia ja niiden uskovaisia asukkaita. Muista, Herra, merellä kulkijoita, matkustajia, sairaita, kärsiviä, vangittuja ja heidän pelastustansa. Muista, Herra, lahjantuoja ja kaunistaja pyhissä seurakunnissasi, sekä niitä, jotka muistavat köyhiä, ja lähetä meille kaikille sinun laupeutesi lahjat.

Pappi ääneen: Ja anna meidän niin kuin yhdestä suusta ja yhdestä sydähestä edeskantaa kunniaa ja veisata ylistystä sinun kunnioitetulle ja jalolle nimellesi, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Kuoro: Amen.

Pappi lausuu kansaa siunaten: Suuren Jumalamme ja Vapahojamme Jeesuksen, Kristuksen, laupeus olkoon kaikkien teidän kanssanne.

Kuoro: Myös sinun henkesi kanssa.

Diakoni otettuaan papilta siunausen menee solealle ja lausuu ektenian:

Muisteltuamme kaikkia pyhiä taas ja taaskin rukoilkaamme rauhassa Herraa.

Kuoro: Herra, armahda.

Rukoilkaamme Herraa esiintuojien ja pyhitettyjen kalliiden lahjain puolesta.

vi dig: ihågkom o Herre, hela det rätstroende episkopatet, som rätt delar din sannings ord, hela prästerskapet, diakonatet i Kristus och varje prästerligt stånd. Även bringa vi dig denna andliga tempeltjänst för hela världen, för den heliga katolska och apostoliska Kyrkan och för dem som leva i kyskhet och återhållsamhet, för vårt rikes president och hela regeringen: giv dem, Herre, en fridfull regeringstid, på det att också vi må kunna föra ett lugnt och stilla liv på ett i allo fromt och värdigt sätt.

Prästen högt: Framför allt ihågkom, Herre, vår helige fader patriarchen Bartholomeos, vår ärkebiskop Leo och vår metropolit Panteleimon, och låt dem för dina heliga kyrkor vara i frid, oantastade, friska, hedrade, kraftfulla, långlivade rätta utdelare av din sannings ord.

Kören: Och alla och envar.

Prästen beder tyst: Ihågkom, Herre, denna stad, i vilken vi bo, och varje stad och ort och de troende som bo i dem. Ihågkom, Herre, dem som resa på vatten och land, sjuka, lidande, fängslade och deras frälsning. Ihågkom, Herre, dem som bär frukt och göra väl i dina heliga kyrkor, jämväl dem som minnas de fattiga, och nedsänd över oss alla din nåd.

Högt: Och giv oss att med en mun och ett hjärta ära och lovsjunga ditt högtprisade och härliga namn, Faderns och Sonens och den Helige Andes, nu och alltid och i evigheteras evigheter.

Kören: Amen.

Prästen vänder sig mot folket, välsignar det och säger högt: Vår store Guds och Frälsares, Jesu Kristi, barmhärtighet vare med eder alla.

Kören: Så ock med din ande.

Diakonen emottager prästens välsignelse, ställer sig på sin vanliga plats på solean och säger följande ektenie:

Ihågkommande alla heliga, må vi åter och åter bedja i frid till Herren.

Kören: Herre förbarma dig.

För de framburna och helgade gavorna må vi bedja till Herren.

Rukoilkaamme, että ihmisiä rakastava Jumalamme, otettuansa ne vastaan suloisena hengellisenä tuoksu-na pyhälle, ylitaivaalliselle ja hengelliselle alttarilenssa, lähetäisi meille jumalallisen armonsa ja Py-hän Hengen lahjan.

Rukoilkaamme Herraa, että hän päästää meidät kaikesta vaivasta, vihasta, vaarasta ja hädästä.

Pappi rukoilee salaisesti: Sinun haltuusi, ihmisiä rakastava Herra, me annamme koko elämämme ja kaiken toivomme sekä pyydämme, rukoilemme ja anomme: tee meidät kelvollisiksi puhtain omintunnoin osallisuumaan tämän pyhän ja hengellisen ateriasi taivaallisia, peljättävistä salaisuksista syntiemme päästöksi, rikkomuksiemme anteeksi saamiseksi, Pyhän Hengen yhteydeksi, taivaan valtakunnan perimiseksi, mutta ei syytteeksi eikä tuomioksi.

Diakoni: Puolusta, pelasta, armahda ja varjele meitä, Jumala, sinun armollasi.

Anokaamme Herralta, että koko tämä päivä olisi meille täydellinen, pyhä, rauhallinen ja synnitön.

Kuoro: Anna, Herra.

Anokaamme Herralta rauhan enkeliä, uskollista joh-dattajaa, sielujemme ja ruumiittemme suojejiaa.

Anokaamme Herralta syntiemme ja rikkomuksiemme sovitusta ja anteeksi antamista.

Anokaamme Herralta hyvyttä ja menestystä sieluille ja rauhaa maailmalle.

Anokaamme Herralta, että hän sallisi meidän viettää elämämme jäljellä olevan ajan rauhassa ja synninkatumuksessa.

Anokaamme elämällemme kristillistä, kivutonta, kunniallista, rauhallaista loppua ja hyvää vastausta Kristuksen peljättävän tuomioistuimen edessä.

Anottuamme uskon yhteyttä ja Pyhän Hengen osallisuutta antakaamme itsemme, toinen toisemme ja koko elämämme Kristuksen, Jumalan, haltuun.

Kuoro: Sinun haltuus, Herra.

Pappi ääneen: Ja tee, Herra, meidät kelvollisiksi, että uskalluksella ja nuhteettomasti rohkenisimme avuk-sihuuttaa sinua, taivaallista Jumala, Isää, ja lausua:

Låtom oss bedja att vår kärleksrike Gud måtte taga emot dem på sitt heliga och himmelska och andliga altare till en andlig välluksdoft, och nedsända över oss sin gudomliga nåd och den Helige Andes gåva.

Om vår räddning ur varje trångmål, vrede, fara och nöd, må vi bedja till Herren.

Prästen beder tyst: Åt dig, o människoälskande Her-re, anbefalla vi vårt hela liv och vårt hopp, och anropa och bedja och bönpfalla dig: bevärda oss att med rent samvete taga del av denna din heliga och andliga måltids himmelska och fruktansvärda hemligheter till förlåtelse av våra synder, eftergift för våra överträdelser, till den Helige Andes delaktighet, till arvedel i himmelri-ket, till frimodighet inför dig, men icke till dom eller fördömelse.

Diakonen: Beskydda, fräls och förbarma dig över oss, och bevara oss, Gud, efter din nåd.

Om en dag i allo fullkomnad, helgad, fridfull och utan synd, må vi bönpfalla Herren.

Kören: Giv, o Herre.

Om en fridens ängel, en trogen vägledare, våra sjä-lars och kroppars beskyddare, må vi bönpfalla Her-ren.

Om tillgift och förlåtelse av våra synder och över-trädelser, må vi bönpfalla Herren.

Om vad gott och välgörande är för våra själar och om fred i världen, må vi bönpfalla Herren.

Om att få avsluta återstoden av vårt liv i frid och bot, må vi bönpfalla Herren.

Om ett kristligt slut på vårt liv, smärtfritt, utan skam och rofyllt, och om ett gott försvar inför Kristi fruktansvärda domstol, må vi bönpfalla Herren.

Bedjande om endräkt i tron och den Helige Andes delaktighet, överlämna vi oss själva och varandra och hela vårt liv åt Kristus Gud.

Kören: Åt dig, Herre.

Prästen högt: Och gör oss värdiga, o Herre, att med frimodighet, utan att bliva dömda, djärvas anro-pa dig, himmelske Gud, såsom Fader och säga:

Kirkkokansa: Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon sinun nimesi. Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niin kuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

Pappi: Sillä sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valta-kunta, voima ja kunnia nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Kuoro: Amen.

Pappi: Rauha olkoon teille kaikille.

Kuoro: Niin myös sinun hengellesi.

Diakoni: Kumartukaamme Herran edessä.

Kuoro: Sinun edessäsi, Herra.

Pappi rukoilee salaisesti: Kiitämme sinua, näkymätön Ku-nningas, joka äärettömällä voimalla olet kaikki tehnyt, ja suuresta armostasi olet saatanut kaikki ole-mattomuudesta olemiseen. Sinä itse, Herra, katso taivaasta niiden puoleen, jotka ovat sinun edessäsi kumartuneina, sillä he eivät ole kumartaneet lihaa eivätkä verta, vaan sinua, peljättää Jumalaa. Niin sinä, Herra, jaa esillä olevat lahjat meidän parhaaksemme, kullekin hänen tarpeensa mukaan: merellä kulkijain mukana kulje, matkustajain kanssa mat-kusta, sairaat paranna, sinä, sielujen ja ruumiiden Parantaja.

Pappi ääneen: Ainokaisen Poikasi armon, laupeuden ja ihmiskauden tähden, ja hänen kanssaan sinä kii-tetty olet, ynnä kaikkein pyhimmän, hyvän ja elä-väksi tekeväni Henkesi kanssa, nyt ja aina ja iankaik-kisesti.

Kuoro: Amen.

Pappi salaisesti: Kuule meitä, Herra, Jeesus, Kristus, meidän Jumalamme, sinun pyhästää asunnostasi ja valtakuntasi kunnian istuimelta, jossa sinä korkeudessa Isän kanssa istut, mutta olet näkymättömästi myös täällä meidän kanssamme, ja tule pyhittämään meitä, ja tee väkevällä kädelläsi meidät ja meidän kauttamme koko kansa otolliseksi vastaanottamaan sinun puhtain ruumiisi ja kallis veresi.

Papin lukiessa tätä rukousta diakoni seisoo pyhän oven edessä ja sitoo yllensä orarin ristinmuotoisesti. Sitten pappi ja diakoni kumpikin omala paikallaan kumartavat ja lausuvat kolmesti hiljaa:

Jumala, puhdista minua syntistä ja armahda minua.

Folket: Fader vår som är i himlarna. Helgat varde ditt namn, tillkomme ditt rike; ske din vilja, så-som i himmelen, så ock på jorden; vårt dagliga bröd giv oss i dag; och förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro; och inled oss icke i frestelse, utan fräls oss ifrån on-do.

Prästen: Ty ditt är riket och makten och härlighe-ten, Faderns och Sonens och den Helige Andes, nu och alltid och i evigheternas evigheter.

Kören: Amen.

Prästen: Frid vare med eder alla.

Kören: Så ock med din ande.

Diakonen: Låtom oss böja våra huvuden inför Her-ren.

Kören: För dig, Herre.

Prästen beder tyst: Vi tacka dig, osynlige Konung, som skapat allting genom din omärtliga makt och som efter din stora barmhärtighet frambragt allt ur icke vara till att vara. Du själv, Herre, skåda ned från himmelen på dem vilka nu böjt sina huvuden, ty de böja dem icke för kött och blod, utan för dig, o fruktansvärde Gud. Därför, o Herre, fördela dessa framställda gåvor åt oss alla till det bästa i enlighet med vars och ens behov. Färdas med de sjöfarande, res med de resande, bota de sjuka, o du själarnas och kropparnas läkare.

Prästen högt: Genom din enfödde Sons nåd och barmhärtighet, med vilken du vare lovad tillika med din allraheligaste, goda och levandegörande Ande, nu och alltid och i evigheternas evigheter.

Kören: Amen.

Prästen tyst: O Herre Jesus Kristus, vår Gud, hör oss från din heliga boning och från ditt rikes härlig-hetstron, och kom och helga oss, där du sitter i höjden med Fadern och osynligt förbliver med oss. Och bevärda oss, att genom din mäktiga hand, utdela åt oss själva och genom oss åt hela folket, din rena kropp och ditt dyra blod.

Medan prästen läser denna bön, står diakonen framför den heliga porten och binder orarion korsformigt över axlarna. Därpå buga sig båda var på sin plats och säga tre gånger sakta:

Gud, rena mig syndare och förbarma Dig över mig.

Kun diakoni näkee papin ojentavan kätensä ja koskevan pyhään leipään toimittaakseen pyhän ylentämisen, niin hän lausuu ääneen:

Ottakaamme vaari.

Pappi ylentäässään pyhää leipää lausuu ääneen:

Pyhät pyhille.

Kuoro: Ainoa on pyhä, ainoa Herra, Jeesus, Kristus, Isän, Jumalan, kuniaksi. Amen.

Veisataan siksi päiväksi määritty ehtoollislauselma. Diakoni menee pyhään alttariin, ja tultuaan papin oikealle puolelle, lausuu:

Murra, isä, pyhä leipä.

Pappi murtaaan pyhän leivän varovasti ja hartaasti neljään osaan lausu:

Murretaan ja osiin jaetaan Jumalan Karitsa, joka on murrettava, mutta samalla jakaantumaton, aina syöttävä, mutta ei koskaan kuluva, vaan siitä osallistuvia pyhittävä.

Diakoni osoittaen orarillaan pyhää kalkkia lausuu:

Täytä, isä, pyhä malja.

Pappi, ottaen yläpuolella olevan osan JS, tekee sillä ristinmerkin pyhän kalkin yli lausuu:

Pyhän Hengen täyteys

ja panee osan pyhään kalkkiin. Diakoni: "Amen." Ottaessaan lämpimyttä diakoni lausuu:

Siunaa, isä, lämpimyyys.

Pappi siunaten lämpimyyttä lausuu: Siunattu olkoon sinun pyhiesi lämpimyyys alati, nyt ja aina ja iankaikkisesti. Amen.

Diakoni kaataa ristimuotoisesti tarvittavan määren lämpimyyttä kalkkiin lausuen: Uskon lämpimyyss on täynnänsä Pyhä Henkeä. Amen.

Diakoni menee pyhän pöydän taakse, kumartuu ja rukoilee kuten pappiin lausuen:

Uskon, Herra, ja tunnustan, että sinä olet totisesti Kristus, elävän Jumalan Poika, tullut maailmaan pelastamaan syntisiä, joista minä olen ensimmäinen. Vielä uskon, että tämä on sinun puhtain ruumiisi ja tämä on sinun kallis veresi. Sen tähden rukoilen sinua: "Armahda minua." Anna anteeksi syntini, jotka olen tahtoen sekä tahtomattani tehnyt, sanoin ja teoin, tietoisesti ja tietämättäni, ja tee minut kelvoliseksi nuhteettomasti osallistumaan sinun puhtaimpiin salaisuuksiisi syntieni anteeksi saamiseksi ja iankaikkiseksi elämäksi. Amen. Sinun salaiseen ehtoolliseesi osalliseksi tee minut nyt, Jumalan Poika, sillä minä en ilmoita salaisuutta vihollisillesi, enkä suutele sinua kuten Juudas, vaan niin kuin ryöväri

När diakonen ser prästen räcka fram handen och vidröra det heliga brödet för att förrätta den heliga elevationen, säger han högt:

Låtom oss vara uppmärksamma.

Prästen upplyfter det heliga brödet, sägande högt:

Det heliga för de heliga.

Kören: En är helig, en är Herre: Jesus Kristus; Gud Fadern till ära. Amen.

Därpå sjunges dagens kommunionsång (koinonikos). Diakonen trärder därunder in i det heliga altarrummet, ställer sig till höger om prästen och säger:

Bryt, herre, det heliga brödet.

Prästen bryter sedan varsamt och andäktigt det heliga brödet i fyra delar och säger:

Guds lamm brytes och delas, det som brytes och icke sönderdelas, alltid ätes och aldrig förbrukas, men helgar de därv delaktiga.

Diakonen visar med orarion på den heliga kalken och säger:

Ifyll, herre, den heliga kalken.

Prästen tager det översta stycket IC, gör därmed korstecknet över den heliga kalken, sägande:

Den Helige Andes fullhet

och lägger det in i densamma. Diakonen: "Amen." Han tager varmt vatten och säger till prästen:

Välsigna värmén, herre.

Prästen välsignande vattnet: Välsignad vare dina heligas värmé, städse, nu och alltid och i evigheternas evigheter. Amen.

Diakonen häller korsvis varmt vatten i den heliga kalken, så mycket som är nödvändigt, i det han säger: Trons värmé, uppfulld av den Helige Ande. Amen.

Diakonen ställer sig bakom det heliga bordet, bugar sig och beder lika som prästen:

Jag tror, Herre, och bekänner, att du är i sanning Kristus, den levande Gudens Son, som har kommit i världen för att frälsa syndare, bland vilka jag är den främste. Även tror jag, att detta här är din renaste lekamen, och detta här är ditt dyra blod. Därför beder jag dig: förbarma dig över mig och förlåt mig mina avsiktliga och oavsiktliga synder, vilka jag har begått med ord eller i handling, medvetet eller omedvetet, och gör mig värdig att taga del av dina renaste hemligheter, så att det blir mig icke till fördömelse, utan till syndernas förlåtelse och evigt liv. Tag emot mig nu som deltagare i din hemlighetsfulla måltid o Guds Son, ty jag uppenbarar icke hemligheten för dina fiender, ej heller kysser jag dig

tunnustan sinut: ”Muista minua, Herra, sinun valta-kunnassasi.” Herra, älköön pyhien salaisuksiesi osallisuus tulko minulle syytteeksi älköönkä tuo-miaksi, vaan sielun ja ruumiin parannukseksi. Amen.

Lauletaan psalmi 34

Pappi: Diakoni, lähesty.

Diakoni lähestyttyään kumartaa hartaasti ja rukoilee syntiensä anteeksi antamista. Pappi otettuaan pyhän leivän antaa sen diakonille, joka suudellen papin kättä ottaa sen vastaan lausuen:

Anna minulle, isä, meidän Herramme, Jumalamme ja Vapahtajamme Jeesuksen, Kristuksen, kallis ja pyhä ruumis.

Pappi: Diakoni (*nimi*) annetaan meidän Herramme, Jumalamme ja Vapahtajamme, Jeesuksen, Kristuksen, kallis, pyhä ja puhtain ruumis syntiensä anteeksi saamiseksi ja iankaikkiseksi elämäksi.

Pappi ottaen pyhän leivän osasen lausuu:

Meidän Herramme, Jumalamme ja Vapahtajamme, Jeesuksen, Kristuksen, kallis ja kaikkein pyhin ruumis annetaan minulle, pappi (*nimi*), syntieni anteeksi saamiseksi ja iankaikkiseksi elämäksi.

Ja niin pappi ja diakoni kumartuneina nauttivat pyhän leivän peljäten ja varoen ja täydellä vakaumuksesta. Sitten pappi ottaa molempia käsiinsä pyhän kalkin ja ehtoollisliinan ja kolmesti nauttii pyhästä kalkista lausuen:

Meidän Herramme, Jumalamme ja Vapahtajamme, Jeesuksen, Kristuksen, kalliista ja pyhästä verestä osallistun minä, Jumalan palvelija, pappi (*nimi*) syntieni anteeksi saamiseksi ja iankaikkiseksi elämäksi.

Sitten pyhittyään ehtoollisliinalla huuliaan ja pyhää kalkkia pappi lausuu:

Katso, tämä on koskenut minun huuliini, pahat tekoni on poistettu ja syntini puhdistettu.

Pappi kutsuu diakonin lausuen: Diakoni, lähesty.

Diakoni lähestyy, ja tehtyään kumarruksen lausuu:

Katso, minä tulen kuolemattoman Kuninkaamme ja Jumalamme eteen. Anna minulle, isä, meidän Herramme, Jumalamme ja Vapahtajamme, Jeesuksen, Kristuksen, kallis ja pyhä veri.

Pappi: Jumalan palvelija, diakoni (*nimi*) osallistuu meidän Herramme, Jumalamme ja Vapahtajamme, Jeesuksen, Kristuksen, kalliista ja pyhästä verestä syntiensä anteeksi saamiseksi ja iankaikkiseksi elämäksi.

såsom Judas, men såsom rövaren bekänner jag dig: Herre, tänk på mig i ditt rike. Herre, låt icke deltagandet i dina heliga hemligheter vara mig till dom eller fördömelse, men till själens och kroppens bättring. Amen.

Sjunges psalmen 34

Prästen: Diakon, träd fram.

Diakonen stiger fram och bugar sig andäktigt i det han ber om förlåtelse. Prästen giver en del av det heliga brödet åt diakonen, som kysser prästens hand och säger:

Giv mig, herre, vår Herres och Guds och Frälsares Jesu Kristi dyra och heliga lekamen.

Prästen: Vår Herres och Guds och Frälsares Jesu Kristi dyra och heliga och renaste lekamen gives diakonen (*namnet*) till syndernas förlåtelse och evigt liv.

Prästen tager sin del av det heliga brödet och säger:

Vår Herres och Guds och Frälsares Jesu Kristi dyra och allraheligaste lekamen gives mig, prästen (*namnet*), till syndernas förlåtelse och evigt liv.

Prästen och diakonen intaga nu det heliga brödet med fruktan och full förtrostan. Därpå rätar sig prästen upp, tager med båda händerna den heliga kalken jämte nattvardsduken och dricker ur den tre gånger, sägande:

Vår Herres och Guds och Frälsares Jesu Kristi dyra och heliga blod undfås av mig, Guds tjänare, prästen (*namnet*), till syndernas förlåtelse och evigt liv.

Därpå torkar han sina läppar och den heliga kalken med duken och säger:

Se, detta har rört vid mina läppar, min missgärning har blivit tagen ifrån mig, och min synd är försonad.

Så kallar han på diakonen i det han säger: Diakon, träd fram.

Diakonen stiger fram, bugar sig en gång och säger:

Se, jag stiger fram till vår odödliga Konung och Gud. Giv mig, herre, vår Herres och Guds och Frälsares Jesu Kristi dyra och heliga blod.

Prästen: Guds tjänare, diakonen (*namnet*) undfår vår Herres och Guds och Frälsares, Jesu Kristi, dyra och heliga blod till syndernas förlåtelse och evigt liv.

Diakonin osallistuttua kalliista verestä pappi lausuu:

Katso, tämä on koskenut sinun huuliisi, pahat tekosi on poistettu ja syntisi puhdistettu.

Huomattava on, että jos on niitä, jotka aikovat osallistua pyhästää ehtoolisesta, niin pappi jakaa pyhän Karitsan kaksi viimeistä osaa, nimittäin NI ja KA niin moneen osaseen, että riittää kaikille osallistuville, ja panee ne pyhään kalkkiin. Sitten hän kattaa pyhän kalkin pienellä peitteellä. Toiset peitteet ja tähden hän panee pyhälle diskokselle. Tämän jälkeen hän lukee kiitosrukouksen:

Me kiiämme sinua, ihmisiä rakastava Herra, sielujemme hyväntekijä, että olet tänäkin päivänä suonut meidän osallistua taivaallisista ja kuolemattomista salaisuuksistasi. Ojenna meidän tiemme, vahvista meitä kaikkia pelvossasi, varjele meidän elämäämme, vahvista meidän askelemme kunniallisen Jumalansynnyttäjän ja ainaisen Neitseen Marian, sekä kaikkien pyhiesi rukouksien ja hartaiden anomuksien tähden.

Diakoni kumarrettaan ottaa hartaasti kalkin käsiinsä, tulee pyhälle ovelle, ylentää pyhäät kalkkia ja osoittaen sitä kansalle lausuu:

Jumalan pelvossa, uskossa ja rakkaudessa lähestyvä.

Kuoro: Siunattu on hän, joka tulee Herran nimeen. Jumala on Herra, ja hän ilmesty meille.

Sitten lähestyvä, jotka tahtovat osallistua kalliista ruumiista ja verestä. He lähestyvät vuorotellen, kumartavat hartaasti ja peljäten ja pitävät käsiään ristissä rinnallaan. Niin he ottavat vastaan jumalalliset salaisuudet.

Pappi lausuu jokaiselle: Jumalan palvelija (*nimi*) osallistuu meidän Herramme, Jumalamme ja Vapahtajamme, Jeesuksen, Kristuksen, kalliista ja pyhästää ruumiista ja verestä syntiensä anteeksi saamiseksi ja iankaikiseksi elämäksi.

Diakoni pyyhkii jokaisen pyhää ehtoollista nauttineen huulet ehtoollisiin, ja kukin heistä suutelee pyhää kalkkia ja poistuu. Pappi jaettuaan ehtoollisen tulee pyhään altariin ja panee pyhäät lahjet pyhälle pöydälle. Diakoni nostaa pyhän diskoksen pyhän kalkin yläpuolelle, pyyhkiäkseen diskoksella olevat osaset pyhään kalkkiin, lausuu seuraavat ylösnuosemusveisut:

Nähtyämme Kristuksen ylösnuosemisen, kumartaamme pyhää Herraa, Jeesusta, ainoaa synnitöntä. Sinun ristillesi me kumarramme, oi, Kristus, ja sinun pyhää ylösnuosemistasi veisuilla ylistämme, sillä sinä olet meidän Jumalamme. Paitsi sinua emme toista tunne. Sinun nimeäsi avuksi huudamme. Tulkaa, kaikki uskovaiset, kumartaen kunnioittakaamme Kristuksen pyhää ylösnuosemista, sillä, katso, ristin kautta tuli ilo kaikkeen maailmaan. Kiittäen aina Herraa me veisuilla ylistämme hänen ylösnuosemistansa, sillä kärssitynsä ristin vaivat hän kuolemallansa kuoleman kukisti. ☩

Då diakonen intagit det heliga blodet, säger prästen:

Se, detta har rört vid dina läppar, din missgärning har blivit tagen ifrån dig, och din synd är försonad.

Om bland de närvarande finns sådana som vilja delta i den heliga nattvarden, bryter prästen nu det heliga lammets två återstående delar NI och KA i så många stycken, som kommunikanternas antal erfordrar, och nedlägger dem i den heliga kalken. Därpå täcker han den heliga kalken med en liten duk. De andra dukarna och stjärnan lägger han på den heliga diskosken. Därefter läser han tacksägelsebönan:

Vi tacka dig, o människoälskande Herre, du våra själars välgörare, att du även denna dag har förunrat oss att taga del av dina himmelska och odödliga hemligheter. Jämna för oss vår stig, befäst oss alla i din fruktan, beskydda vårt liv, stöd våra steg på den ärade Guds föderskan och eviga Jungfrun Marias och alla dina heligas förböner och bönpallan.

Diakonen tager bugande och andäktigt den heliga kalken, stiger fram till dörren, upplyfter den heliga kalken, visande den för folket och säger:

Träden fram med gudsfruktan och tro.

Kören: Välsignad vare han som kommer i Herrens namn. Herren är Gud, och han gav oss ljus.

Nattvardsgästerna ur folket stiga härefter fram en och en med korslagda armar och buga sig andäktigt. Så taga de emot de gudomliga hemligheterna.

Prästen säger till varje nattvardsgäst: Guds tjänare/tjänarinna (*namnet*) undfår vår Herres och Guds och Frälsares, Jesu Kristi, dyra och heliga lekamen och blod till syndernas förlåtelse och evigt liv.

Diakonen torkar envars läppar med nattvardsduken, varpå de kyssa kalken och avlägsna sig. Då prästen utdelat nattvarden återvänder han till altarrummet och ställer de heliga gävorna på altarbordet. Diakonen upplyfter den heliga diskosken över den heliga kalken och nedsläpper alla brödstycken på diskosken i kalken. Därunder läser han följande uppståndelseverser:

Sedan vi skådat Kristi uppståndelse, låtom oss tillbedja den helige Herren Jesus, den allena syndfrie. Inför ditt kors nedfalla vi, o Kristus, och lovsunga och ära din heliga uppståndelse, ty du är vår Gud och utom dig känna vi ingen annan: ditt namn upphöja vi. Kommen alla troende, låtom oss tillbedja Kristi heliga uppståndelse, ty se, genom korset kom fröjd i hela världen. Alltid lovprisande Herren, besjunga vi hans uppståndelse, ty i det han utstod korsets lidande, övervann han döden med sin död. ☩

Loista sinä, uusi Jerusalem, loista kirkkaalla valolla, sillä Herran kunnia on ylitsesi koittanut. Riemuitse nyt, ja ihastu, Siijon, ja sinäkin, puhdas Jumalansynnyttäjä, iloitse sinun synnyttämäsi ylösnousemisensta.

¶

Oi, sinä, suuri ja pyhin pääsiäiskaritsa, Kristus. Oi, viisaus, Jumalan sana ja voima. Suo meidän tulla täydellisemmin osallisiksi sinusta valtakuntasi illat-tomana päivänä.

Pyyhkien pyhällä sienellä huolellisesti, varovasti ja hartaasti diskoksen diakoni lausuu:

Pese, Herra, kalliilla verelläsi tässä muisteltujen synnit pyhiesi esirukouksien tähden.

Pappi siunaten kansaa lausuu:

Pelasta, Jumala, sinun kansasi, ja siunaa sinun pe-rintöäsi.

Sitten hän kääntyy pyhään pöytään pään ja suitsuttaen lausuu kolmesti:

Korota itsesi yli taivasten, Jumala, ja levitköön si-nun kunniasi yli kaiken maan.

Kuoro: Me näimme totisen valkeuden, otimme vastaan taivaallisen Hen-gen, löysimme totisen uskon, kumarramme jakaantumatonta Kolminai-suutta, sillä hän on meidät pelastanut.

Pappi ottaa pyhän diskoksen, ja panee sen diakonin pään päälle. Diako-ni ottaa sen vastaan hartaasti, kääntyy kuminkaan ovella kasvot kansaan pään, ja mitään lausumatta menee uhripöydän eteen, jolle panee pyhän diskoksen. Pappi kumartaa, ottaa pyhän kalkin ja lausuu hiljaa:

Kiitetty olkoon Jumalamme

ja, ylentäen sen kansalle, ääneen: alati, nyt ja aina ja iankaik-kiesta iankaikkiseen.

Pappi vie pyhät lahjat uhripöydälle.

Kuoro: Amen. Täytykön suumme sinun kiittämisenstäsi, Herra, että veisuilla ylistäsimme sinun kunniaasi, kun olet tehnyt meidät otollisiksi tulemaan sinun pyhien, jumallisiens, kuolemattomien ja eläväksi teke-vien salaisuuksiesi osallisuuteen. Säilytä meidät sinun pyhydessäsi, että koko päivän oppisimme sinun totuuttasi. Halleluja, halleluja, hal-le-luja.

Diakoni menee pohjoisoven kautta solealle ja lausuu ektenian:

Olkaamme vakaat. Tultuamme osallisiksi jumalallisti-sista, pyhistä, puhtaista, kuolemattomista, taivaallisti-sista, eläväksi tekevistä, peljättävistä Kristuksen sa-laisuuksista kelvollisesti kiittäkäämme Herraa. Puo-lusta, pelasta, armahda ja varjele meitä, Jumala, si-nun armollasi.

Kuoro: Herra, armahda, Herra, armahda.

Var Ijesus, var ljus, du nya Jerusalem, Herrens härlig-het går upp över dig. Fröjda dig nu och jubla, o Sion, och du, o rena Gudsmoder, gläd dig över din Sons uppståndelse. ¶

O, Du stora och heliga påskoffer Kristus. O, vishet och Guds ord och kraft. Giv oss att hava full-komligare del i dig på ditt rikes kvällslösa dag.

I det han med den heliga svampen omsorgsfullt, varligt och andäktigt avtorkar varje smula från den heliga diskosen, säger diakonen:

Avtvå, o Herre, med ditt dyra blod, på dina heligas förböner, alla dessas synder, vilka här ärö ihågkom-na.

Prästen säger, välsignande folket:

Fräls, o Gud, ditt folk och välsigna din arvedel.

Sedan vänder han sig åter mot det heliga bordet, och i det han be-röker det tre gånger säger han sakta:

Upphöjd vare du, Gud, över himmelen, och över he-la jorden sträcke sig din ära.

Kören: Vi sågo det sanna ljuset, vi emottogo den himmelska Anden, vi funno den sanna tro, vi tillbedja den odelbara Treenigheten; ty den har frälst oss.

Prästen tager den heliga diskosen och lägger den på diakonens hu-vud. Diakonen emottager den med andakt och går tigande, med an-siktet vänd till folket, förbi den heliga dörren till offerbordet och avlämnar diskosen där. Prästen bugar sig, tager den heliga kalken, och vänd mot dörren ser han på folket och säger tyst:

Lovad vare vår Gud

och sedan högt: städse, nu och alltid och i evighe-ternas evigheter.

Varpå han för de heliga gävorna till offerbordet.

Kören. Amen. Må våra läppar fyllas av ditt lov att vi må kunna besjunga din härlighet, o Herre. Ty du förunnade oss att få del av din heliga, gudomliga, oförgängliga och livgivande hemlig-het. Bevara oss i din helgelse, att vi hela denna dag må lära oss din rätfärdighet. Halleluja, halleluja, halleluja.

Diakonen går genom den norra dörren till sin plats på solean och säger följande ektenie:

Stå upp. Sedan vi tagit del av de gudomliga, heliga, rena, odödliga, himmelska och livgi-vande, fruktansvärdta Kristi hemligheter, må vi värdfilt tacka Herren. Beskydda, fräls, förbar-ma dig över oss och bevara oss, o Gud, efter din nåd.

Kören: Herre förbarma dig, Herre förbarma dig.

Anottuamme, että koko tämä päivä olisi meille täydellinen, pyhä, rauhallinen ja synnitön, antakaamme itsemme, toinen toisemme ja koko elämämme Kristuksen, Jumalan, haltuun.

Kuoro: Sinun haltuus, Herra.

Pappi suljettuaan antiminssin pitää evankeliumikirjaa pystyssä, ja tekee sillä ristiimerkin antiminssin yli lausuen:

Sillä sinä olet meidän pyhityksemme, ja me tunniamme edeskannamme sinulle, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Kuoro: Amen.

Pappi: Lähtekäämme pois rauhassa.

Kuoro: Herran nimessä.

Diakoni: Rukoilkaamme Herraa.

Kuoro: Herra, armahda.

Pappi lukee ambonintakaisen rukouksen: Herra, joka siunaat niitä, jotka sinua ylistävät, ja pyhität ne, jotka siunun turvaavat, pelasta sinun kansasi ja siunaa sinun perintöäsi. Varjele seurakuntasi täyteys, pyhitä ne, jotka rakastavat sinun huoneesi kauneutta. Palkitse jumalallisessa voimassasi heidän tunnitoituksensa kunnialla, äläkä hylkää meitä, jotka siunun turvaamme. Lahjoita rauha maailmallesi, seurakunnille, papeille, tasavaltamme presidentille, kaikelle esivallalle ja koko kansallesi. Sillä jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, sinulta, valkeuksien Isältä, ja me tunniamme, kiitosta ja palvelusta edeskannamme sinulle, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Kuoro: Amen

Kuoro: Siunattu olkoon Herran nimi nyt ja iankaikkisesti. (3)

Papin lukiessa ambonintakaista rukousta diakoni seisoo kumarretuin päin koko rukouksen ajan Kristuksen kuvan edessä solealla pitäen kädestään oraria.

Pappi luettuaan rukouksen menee pyhän oven kautta alttariin, ja lukee uhripöydän edessä seuraavan, pyhiä lahjoja loppuun nautittaessa luettavan rukouksen:

Kristus, Jumalamme, joka itse olet lain ja profetain täytymys, ja joka täytti kaiken Isäsi määräyksen, täytä riemulla ja ilolla meidän sydämemme alati, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Diakoni tultuaan pohjoispoolise uhripöydän eteen nautti loppuun pyhät lahjet peljäten ja täydellä vakaameliisyydellä.

Bedjande om en dag fullkomnad, helgad, fridfull och utan synd, överlämna vi oss själva och varandra och hela vårt liv åt Kristus Gud.

Kören: Åt dig, Herre.

Prästen, som har vikt ihop antimision, gör korstecken över det med evangelieboken, vilken han håller upprättstående mellan händerna, och säger högt:

Ty du är vår helgelse och dig giva vi äran, Fadern och Sonen och den Helige Ande, nu och alltid och i evigheteras evigheter.

Kören: Amen.

Prästen: Låtom oss gå i frid.

Kören: I Herrens namn.

Diakonen: Låtom oss bedja till Herren.

Kören: Herre förbarma dig.

Prästen stiger ned bakom ambonen och läser följande bön: Herre, du som välsignar dem som välsigna dig och helgar dem vilka hoppas på dig, fräls ditt folk och välsigna din arvedel. Bevara din kyrkas fullhet, helga dem som älska din bonings skönhet. Förhärliga dem med din gudomliga makt, och övergiv icke oss, som hoppas på dig. Giv fred åt din värld, åt dina kyrkor och präster, åt landets styrelse och försvar och åt allt ditt folk, ty idel goda gåvor och idel fullkomliga skänker komma ned ovanifrån, från dig, himlaljusens Fader, och till dig, Fader och Son och Helige Ande, uppsända vi lov, pris och tack nu och alltid och i evigheteras evigheter.

Kören: Amen.

Kören: Lovat vare Herrens namn från nu och i evighet. (3)

Medan prästen läser bönen bakom ambonen står diakonen med böjt huvud och upplyft orarion framför Kristusikonen på solean.

Då prästen läst bönen går han genom den heliga dörren in i altarrummet och läser, stående framför offerbordet, följande bön till de heliga gåvornas förtäring:

Kristus vår Gud, du som själv är lagens och profeternas uppfyllelse och som uppfyllde hela din Faders frälsningsplan, uppfyll våra hjärtan med glädje och jubel städse, nu och alltid och i evigheteras evigheter.

Diakonen som inträtt norrifrån förtär de heliga gåvorna till slut med fruktan och full förtröstan.

Pappi siunaten kansaa lausuu: Herran siunaus tulkoon teille hänen armostaan ja ihmiskaudestaan alati, nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Kuoro: Amen.

Pappi: Kunnia olkoon sinulle, Kristus, meidän Jumalamme, meidän toivomme, kunnia sinulle.

Kuoro: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen. Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda. Siunaa.

Pappi:

LOPPUSIUNAUS

Kuoro: Meidän isällemme pyhimmälle ekumeeniselle patriarkalle Bartolomeokselle, ja korkeasti pyhitetylle isällemme Karjalan ja koko Suomen arkkipiispalle Leolle, ja korkeasti pyhitetylle isällemme Helsingin metropolialle Ambrosiukselle, ja korkeasti pyhitetylle isällemme Helsingin metropoliitalle Ambrosiukselle, ja korkeasti pyhitetylle isällemme Oulun metropoliitalle Panteleimonille, ja korkeasti siunatulle Joensuun piispalle Arsenille, tämän pyhän temppelin veljille ja kaikille seurakuntamme jäsenille sekä kaikille oikeauskoisille kristityille anna, Herra, pitää ikä ja varjele heitä.

Prästen säger, välsignande folket: Herrens välsignelse komme städse över eder genom Hans nåd och människokärlek nu och alltid och i evigheternas evigheter.

Kören: Amen.

Prästen: Åra vare dig, o Kristus Gud, vår förträstan, åra vare dig.

Kören: Åra vare Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen. Herre förbarma dig. Herre förbarma dig. Herre förbarma dig. Välsigna.

Prästen:

SLUTVÄLSIGNELSE

Kören: Giv, o Herre, långt liv åt vår helige fader, den ekumeniske patriarken Bartholomeos, vår högt välsignade fader ärkebiskopen av Karelen och hela Finland Leo, vår högt välsignade fader metropoliten av Helsingfors Ambrosius, vår högt välsignade fader metropoliten av Helsingfors Ambrosius, vår högt välsignade fader metropoliten av Uleåborg Panteleimon, vår högt välsignade fader biskopen av Joensuu Arsenij, detta heliga tempels broderskap, vår församlings alla medlemmar och åt alla rätttroende kristna.

